

Research Paper

Assessment and Analysis of Social Security Indicators of Iran's Provinces

Mojtaba Rafieian¹, Ismail Piri^{2*}, Saman Heydari³, Baqer Ahmadi⁴

1- Associate Professor, Department of Urban Planning, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.

2- Master of Urban Planning, Allameh Tabatabaei University, Tehran, Iran.

3- PhD student in Geography and Urban Planning, Kharazmi University, Tehran, Iran.

4- Master of Geography and Urban Planning, Kerman University, Kerman, Iran.

Received: 2019/11/27

Revised: 2020/04/07

Accepted: 2020/04/07

Use your device to scan and read the article online

DOI:

10.30495/jzpm.2022.4411

Keywords:

Social security, social problems, AHP, GIS

Abstract

Social security is one of the most important concepts in today's world and in many political, social and economic issues. This concept is one of the most basic needs of any society and needs social security in order for human beings to grow and prosper, and consequently to have a dynamic and lively society, as well as to be in the path of development of that society. The aim of this study is to compare and evaluate the level of social security indicators in different provinces of the country. The research is descriptive-analytical in terms of method and practical in terms of purpose. Raw data related to the Social Security Index have been extracted from the Statistical Yearbook (1394) of the Statistics Center of Iran. Social security indicators were evaluated with the help of 12 experts by hierarchical analysis (AHP) method and then prioritized using Expert Choice software and finally the results were shown spatially and in the form of a map in Arc GIS software. The results show that Qazvin, Kurdistan and Alborz provinces have the highest level of social security, respectively, while Semnan, Qom and Chaharmahal and Bakhtiari provinces have the lowest level of social security. This result indicates that the level of social security indicators in different provinces of the country is different, which can be a good guide for more appropriate planning for managers and decision makers to improve the level of social security and reduce the level of social harm indicators.

Citation: Rafieian, M., Piri, I., Heydari, S., Ahmadi, B., Assessment and Analysis of Social Security Indicators Iran's Provinces. Journal of Regional Planning. 2022; 11 (44): 17-38. DOI: 10.30495/jzpm.2022.4411

***Corresponding Author:** Ismail Piri

Address: Master of Urban Planning, Allameh Tabatabaei University, Tehran, Iran.

Tell: 09189717896

Email: asmailpirii@yahoo.com

Extended Abstract

Introduction

One of the most basic human needs in terms of security is to be safe and free from the stress of living. Ensuring basic security is the most basic human right, and it is essential to create a sense of security and security against any harassment, harassment, external or internal threats to life, property, family, etc. Security must prevail for any activity. If a person is not safe in life and feels threatened at any moment, it will cause many individual and social problems. Definitions in dictionaries about the general concept of security emphasize the "feeling of freedom from fear" or the "feeling of safety" that governs material and mental security. Security for a country is to have or gain confidence in the health of "existence", "property" in terms of prestige and position, and in terms of everything that is under the umbrella of "national interests". According to the above definitions, security can be defined as: the protection of rare human values from natural and human dangers; regardless of whether it is objective or subjective psychologically, in fact, the infrastructure and foundation of all human progress has been security (Mir Lotfi et al, 2015: 61). A sense of security is one of the most prominent aspects of the growth of a society and the bedrock of the growth, development and stability of society. Establishing public and social security in a society requires a structure in which the minimum elements such as: social justice, welfare, social security, employment, freedom, people's sovereignty, people's full participation in socio-political affairs, distribution of knowledge and information in society, use There should be social adjustment and the like from the power of the educated and the wise. The importance of security in society is not hidden from anyone, and as mentioned, it has numerous and effective consequences, and it is necessary for any activity in society. The purpose of this study is to evaluate and compare the level of social security indicators in different provinces of the country. In order to measure social security, data from the site of the Statistics Center and the statistical yearbook of 1394 have been used. In the first place, this can show the level of social security in 31 provinces of the country according to the studied indicators, and also be a guide and indicator for decision makers and decision makers in the field of planning in this area, with better and

more strategies and policies to improve. The social security of the provinces should take the necessary measures. Considering that the present research is the ranking of the country's provinces in terms of social security, the research question is what is the level of social security indicators in different provinces of the country?

Methodology

The present study is descriptive-analytical and applied in terms of purpose. In order to complete the theoretical foundations of the research and the indicators used in the previous literature and research, it was used in consultation with professors and experts. The raw data related to the Social Security Index has been extracted from the Statistical Yearbook (2015) of the Statistics Center of Iran as the most available and official statistical center in the country, which has statistics for all provinces of the country. Social security indicators were scored by 12 experts using a hierarchical analysis method and finally prioritized using Expert Choice software. After clustering the social security level of the provinces, the GIS system showed them in space and map. Was. Selecting an index to measure the problem is one of the most important pillars of any research, because how the indicators are used reflects the current state of society. The table below shows the social security indicators used in various studies.

Results and discussion

At this stage, a hierarchical analysis model (AHP) was used to weight and determine the degree of importance of each of the indicators. In this method, the indicators were prioritized using 12 experts in this field and among them, a pair was compared, the results of which are shown in Figure 1. Weighting of the collected indicators was done in order to determine the importance and weight of each of the indicators and criteria of the research and finally the impact of each of them on the final result of the ranking of the provinces.

The results show that Qazvin, Kurdistan and Alborz provinces have the highest social security, respectively, while Semnan, Qom and Chaharmahal and Bakhtiari provinces have the lowest social security. In order to level the provinces of the country in 5 equal floors, the highest score related to Semnan province was minus the lowest score related to Qazvin

province, and the result of this difference was divided into 5. The formula for these calculations is shown below.

$$(X_{\max} - X_{\min}) / 5 \Rightarrow (1966 / 93 - 324 / 8) / 5 = 4 / 328$$

To cluster, we first add each of the categories with 328.4, which we will have, first-class provinces (653/23 to 324.8) that have the highest level of social security, second-class provinces (91.681 to 2) / 653), Provinces of the third floor (1310 to 6/981), Provinces of the Fourth Class (1364/4/1310) and Provinces of the Fifth Floor (1963-96 to 1368/4) which have the lowest level of social security indicators in the country. Finally, in order to show the social security of different provinces of the country, the results of the research in spatial format and using the software of Geographic Information System (GIS) are shown in Map No. 1.

Conclusion

The purpose of this study was to compare the level of social security in different provinces of the country. To achieve this, raw data used in the statistical yearbook of 1394, which is the last statistical yearbook so far, was used. To conduct this research, first using the indicators. Appointed to measure social security and in consultation with professors and experts in this field and also according to the available data available on the website of the Statistics Center and the statistical yearbook of 1394, finally 16 indicators of premeditated murder, unintentional homicide, accidental deaths, beatings and injuries. And injury, threats, coercion and reluctance, pretending to stab, intentionally poisoning, stealing from public places, burglary, shoplifting, theft from industrial and commercial centers, car theft, bicycle and motorcycle theft, urban burglary, and ultimately out-of-town accidents were selected and analyzed. After extracting the required data, the statistics of each province were divided on the population of that province to neutralize the effect of population on data. Then, using a hierarchical analysis method and using the opinion of 12 experts, a pair of indicators were compared and finally the weight of each index was determined. At the end, the weight of each index was multiplied in the statistics of each province to determine the rank of each province in the country. After determining the ranking, clustering was performed and finally the provinces were classified into five clusters. In the geographic

information system, the results were shown as a map and in a spatial format. One of the limitations of this research was the lack of information and lack of access. He pointed to better and more data, so in this study, the data available on the website of the Statistics Center and Statistical Yearbook were selected as the best and most complete data source in this study, which can be considered in future research using more data and indicators to Achieve more realistic results. Finally, the results showed that the level of social security varies in different provinces of the country. So that out of 31 provinces of the country, Semnan province in one cluster; Qom province in one cluster; Chaharmahal and Bakhtiari and Tehran provinces in one cluster; Isfahan, Khorasan Razavi, South Khorasan, North Khorasan, Zanjan, Markazi and Fars provinces in A cluster and other provinces were also placed in one cluster. Based on the results obtained, it is necessary for the authorities to plan for sustainable security throughout the country so that social security can be established in all provinces.

مقاله پژوهشی

ارزیابی و تحلیل شاخص‌های امنیت اجتماعی استان‌های کشور

مجتبی رفیعیان^۱، اسماعیل پیری^{۲*}، سامان حیدری^۳، باقر احمدی^۴

۱- دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

۲- کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

۳- دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

۴- کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه کرمان، کرمان، ایران.

چکیده

امنیت اجتماعی از مفاهیم با اهمیت در دنیای امروز و در بسیاری از مباحث سیاسی، اجتماعی و اقتصادی می‌باشد. این مفهوم از ابتدایی‌ترین نیازهای هر جامعه بوده و جهت رشد و شکوفایی انسان‌ها و به تبع آن داشتن جامعه ای پویا و سرزنده و همچنین، در مسیر توسعه قرار گرفتن آن جامعه به امنیت اجتماعی نیاز دارد. هدف این پژوهش مقایسه و ارزیابی سطح شاخص‌های امنیت اجتماعی در استان‌های گوناگون کشور می‌باشد. پژوهش از نظر روش توصیفی-تحلیلی و از نظر هدف کاربردی است. داده‌های خام مربوط به شاخص امنیت اجتماعی از سالنامه آماری (۱۳۹۴) مرکز آمار ایران استخراج شده است. شاخص‌های امنیت اجتماعی با نظر ۱۲ کارشناس با روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) امتیازدهی شد و سپس با استفاده از نرم‌افزار Expert Choice اولویت‌بندی شد و در نهایت، نتایج بدست آمده به صورت فضایی و در قالب نقشه در نرم افزار Arc GIS نشان داده شد. نتایج پژوهش نشانگر آن است که به ترتیب استان‌های قزوین، کردستان و البرز دارای بالاترین سطح امنیت اجتماعی و در مقابل استان‌های سمنان، قم و چهارمحال و بختیاری دارای کم‌ترین سطح امنیت اجتماعی می‌باشند. این نتیجه مبین آن است که سطح شاخص‌های امنیت اجتماعی در استان‌های کشور متفاوت می‌باشد، که می‌تواند راهنمای خوبی جهت برنامه ریزی مناسب تر برای مدیران و تصمیم سازان جهت ارتقای سطح امنیت اجتماعی و کاهش سطح شاخص‌های آسیب‌های اجتماعی جامعه باشد.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۹/۰۶

تاریخ داوری: ۱۳۹۹/۰۱/۱۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۱/۱۹

از دستگاه خود برای اسکن و خواندن مقاله به صورت آنلاین استفاده کنید

DOI:

10.30495/jzpm.2022.4411

واژه‌های کلیدی:

امنیت اجتماعی، آسیب‌های اجتماعی، ای اچ پی، سیستم اطلاعات جغرافیایی

* نویسنده مسئول: اسماعیل پیری

نشانی: کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

تلفن: ۰۹۱۸۹۷۱۷۸۹۶

پست الکترونیکی: asmailpirii@yahoo.com

مقدمه

یکی از ابتدایی‌ترین نیازهای انسانی موضوع امنیت، در امان بودن و به‌دوراز تنش زندگی کردن است. برخورداری از امنیت اساسی‌ترین و ابتدایی‌ترین حقوق انسان‌ها بشمار می‌رود و برای انجام هر امری ایجاد حس امنیت و اطمینان خاطر از هرگونه آزار، اذیت، تهدیدهای خارجی و داخلی در قبال جان، مال، خانواده و غیره ضروری به نظر می‌رسد. برای انجام هر فعالیتی امنیت باید حاکم باشد. اگر انسان در زندگی امنیت نداشته باشد و هر لحظه خود را در خطر احساس کند باعث به وجود آمدن مسائل و مشکلات متعدد فردی و اجتماعی خواهد شد.

تعاریف مندرج در فرهنگ‌های لغت درباره مفهوم کلی امنیت، بر روی «احساس آزادی از ترس» یا «احساس ایمنی» که ناظر بر امنیت مادی و روانی است، تأکید دارند. امنیت برای یک کشور عبارت است از داشتن یا به دست آوردن اطمینان نسبت به سلامت «موجودیت»، «مایملک» نسبت به اعتبار و موقعیت و نسبت به همه آنچه زیر چتر قرار می‌گیرد «منافع ملی» قرار می‌گیرد. با توجه به تعاریف فوق، امنیت را می‌توان اینگونه تعریف کرد: مصونیت ارزش‌های نادر انسانی از مخاطرات طبیعی و انسانی؛ فارغ از عینی یا ذهنی روانی دانستن آن، در حقیقت زیرساخت و زیربنای تمام پیشرفت‌های انسانی با ایجاد امنیت بوده است (Mir Lotfi et al, 2015: 61). احساس امنیت یکی از بارزترین وجوه بالندگی یک اجتماع و بسترساز رشد و توسعه و ثبات جامعه می‌باشد. استقرار امنیت عمومی و اجتماعی در یک جامعه، نیازمند ساختاری است که در آن حداقل عناصری مانند: عدالت اجتماعی، رفاه، تأمین اجتماعی، اشتغال، آزادی، حاکمیت مردم، مشارکت کامل مردم در امور سیاسی اجتماعی، توزیع دانایی و اطلاعات در جامعه، استفاده از نیروی فرهیختگان و دانایان، سازگاری اجتماعی و نظایر آن وجود داشته باشد (Maleki, 2016: 12). امنیت در گذشته عامل مهمی در شکل‌گیری سازمان‌ها و نهادها در درون هر جامعه بوده و توانسته است مانند گذشته به‌عنوان یکی از مهم‌ترین و حیاتی‌ترین نیاز بشر امروز نیز مطرح شود، تا جایی که تحقق آن در هر جامعه‌ای نوید پویایی، رشد و توسعه برای آن جامعه بوده و ثبات و پایداری ساختارهای اجتماعی را در آن جامعه موجب می‌شود. گیدنز (۲۰۰۲)، امنیت را مبنایی برای توسعه و پیشرفت و منشأ توسعه قلمداد می‌کند. بی‌تردید هیچ عنصری برای پیشرفت، توسعه و تکامل جامعه مهم‌تر از عنصر امنیت و تأمین آرامش در جامعه نیست و توسعه، خلاقیت و تحرک اجتماعی اثربخش، بدون امنیت اجتماعی امکان‌پذیر نخواهد بود. از این‌رو امنیت اجتماعی یکی از ضروری‌ترین نیازهای فرد، گروه و جامعه می‌باشد و ادامه حیات و بقای جامعه بدون آن مشکل و ناممکن خواهد بود.

(Crime and Colleagues, 2010: 10). امروزه نقش و اهمیت امنیت در پیشرفت هر جامعه‌ای به‌اندازه‌ای است که آن را بستر و پیش‌نیاز هرگونه توسعه‌ای دانسته‌اند؛ بخصوص در جوامع درحال توسعه که با انواع بحران‌ها و چالش‌های مستمر ناشی از عقب‌ماندگی و بی‌ثباتی ساختارهای گوناگون سیاسی، اقتصادی و اجتماعی و... مواجه هستند لذا، امنیت نقش مهم و تعیین‌کننده‌ای در ایجاد توسعه ایفا می‌نماید. بی‌تردید در ایجاد امنیت و احساس امنیت، عوامل گوناگونی دخالت دارند که فقدان آن‌ها برقراری احساس امنیت را کند کرده یا مانع از تحقق آن شده است (Heydari Sarban, 2015: 7). اهمیت وجود امنیت در جامعه بر کسی پوشیده نیست و همچنان که ذکر شده پیامدهای متعدد و مؤثر بی‌شماری دارد و لازمه هر فعالیتی در اجتماع است. هدف از این پژوهش ارزیابی و مقایسه سطح شاخص‌های امنیت اجتماعی در استان‌های گوناگون کشور می‌باشد. جهت سنجش امنیت اجتماعی از داده‌های موجود در سایت مرکز آمار و از سالنامه آماری سال ۱۳۹۴ استفاده شده است. این امر می‌تواند در وهله اول سطح امنیت اجتماعی را در ۳۱ استان کشور با توجه به شاخص‌های موردبررسی نشان داده و همچنین راهنما و نشانگری برای تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان در عرصه برنامه‌ریزی در این حیطه باشد که با راهبردها و سیاست‌های بهتر و بیش‌تر در راستای ارتقای امنیت اجتماعی استان‌ها اقدامات لازم را به‌کارگیرند. با توجه به اینکه این پژوهش رتبه‌بندی استان‌های کشور از جهت امنیت اجتماعی می‌باشد لذا سوال پژوهش این است که سطح شاخص‌های امنیت اجتماعی استان‌های گوناگون کشور در چه سطحی قرار دارند؟

مبانی نظری و پیشینه پژوهش

بر اساس تئوری نیازها در هرم مازلو، امنیت یکی از نیازهای ضروری و وجودی انسان است و احساس امنیت و آسایش خاطر، اشاره به شرایطی دارد که سیستم حفاظتی جامعه در مقابل جرائم و رفتارهای آنومیک از شرایط مؤثر و کارآمدی در زمینه‌های پیشگیری از آن و برخورد با آن است (Salehi, 2008: 22). امنیت در لغت به معنای بی‌خوفی، در امان بودن، آرامش و آسایش و بی‌خطری، سلامت، راحت و آسوده بودن به‌کاررفته است (Dekhoda, 1962: 144) و به‌طورکلی امنیت در فرهنگ‌های فارسی به معنای آزادی، آرامش، فقدان ترس و عدم هجوم دیگران، آمده است (Mahmoudi Jangi, 1997: 23). در تعریف امنیت نظرات و دیدگاه‌های متفاوتی ارائه شده است، به‌طورکلی می‌توان امنیت را از دو دیدگاه تعریف نمود: الف: دیدگاه سنتی، که در این دیدگاه امنیت صرفاً به معنای حصول شرایط فردی، گروهی و اجتماعی است که عاری از خشونت و

متعدد و گوناگون داشته باشد مانند کشور، گروه‌های اجتماعی، افراد و محیط‌زیست که معمولاً پسوند ملی، اجتماعی، انسانی و زیست‌محیطی دارند؛ لذا ارزش‌های در معرض خطر از یک طبقه به طبقه‌ی دیگر و از یک مرجع به مرجعی دیگر متفاوت است و تهدیدات علیه آن‌ها می‌تواند از منابع و منشأهای گوناگون و به اشکال متفاوت باشد (Moller, 2000:9). فرد، گروه، شهر، کشور و یا هر مرجع امنیتی دیگر، وقتی قادر به حراست و نگهداری از حیات خود باشد و بتواند هستی خویش را تضمین نماید، به امنیت دست‌یافته است (Neocleous, 2000:33). احساس امنیت در فضاهای شهری یکی از مهم‌ترین شاخص‌های کیفیت فضا بشمار می‌رود (Manama et al, 2011: 2) و در این فضاها هر چه نظارت و کنترل بیشتر باشد، ایمنی وجودی بیشتر تحقق می‌یابد (Paoline, 2007:28). کمبود امنیت، در معرض خطر بودن و ترس از قربانی شدن، استفاده از قلمرو فضای عمومی و خلق فضاهای شهری موفق را مورد تهدید قرار می‌دهد (Carmona, 2003:66). شواهد آماری نشان می‌دهد که ارتباط محکم و مستقیمی میان سطح توسعه و امنیت شهری وجود دارد که با میزان بروز فاجعه، جرم و جنایت و خشونت تحلیل می‌شود (HABITAT – UN, 2004:25). ساختارها، شکل فیزیکی فعالیت‌های مردم و روش‌هایی که فرصت‌ها را برای نظارت بیشتر می‌کنند، می‌توانند باعث کم‌تر شدن جرم شوند (Bugliarello George, 2003:37). با این اوصاف، افراد گوناگون با توجه به تنوع محیط پیرامون، بینش متفاوتی از مقوله‌ی امنیت داشته و احساس امنیت را با توجه به نظام اقتصادی، نظام سلامت و تجربه‌های فردی نامی، متغیر دانسته و دلهره ناشی از احساس ناامنی را بیش‌تر از لایه‌های عینی و واقعی نامی و وقوع جرم، در اذهان دارند (Lindstrom & Others, 2008:43).

مفهوم امنیت اجتماعی^۱ برای اولین بار و به مفهوم فنی کلمه در سال ۱۹۳۳، توسط اندیشمندانی چون باری بوزان^۲، آل ویور^۳ و لمیترا^۴ با عنوان مکتب کپنهاگ مطرح شد (Maleki, 2016:26). به باور باری بوزان (۲۰۰۹)، امنیت اجتماعی عبارت است از، توانایی گروه‌های گوناگون صنفی، قومی و جنسی و... در حفظ هویت خود، یعنی امنیتی که از تشکیل گروه‌ها شکل می‌گیرد و هر گروه دنبال حفظ هویت قومی و قبیله‌ای خود است و وفور امنیت اجتماعی را توانایی جامعه برای حفظ ویژگی‌های اساسی‌اش در شرایط تغییر و تهدیدهای واقعی و محتمل تعریف می‌کند (Navidnia, 2006:18). احساس امنیت اجتماعی به فقدان از تهدید شدن یا به مخاطره افتادن ویژگی‌های اساسی

پرخاش‌گری باشد. ب: دیدگاه مدرن و نوین که در این دیدگاه، مفهوم امنیت، ایمنی ناشی از فقدان خشونت را در برمی‌گیرد و افزون بر آن، مبتنی بر شرایطی است که انسان به لحاظ شغلی، خانوادگی، فکری و عقیدتی، سیاسی، فرهنگی و... در آسودگی و رفاه و آسایش باشد (Zandi, Jafari, 2005: 12). پژوهشگران در چارچوب واقع‌بینانه‌ی امنیت را در واژه‌های سیاسی و انتظامی تعریف کرده‌اند و به‌طور کلی بیش‌تر آن را به معنی حمایت از ارزش‌ها و مقابله با خطرها و دشمن می‌دانند (Brownlow, 2004:21). به‌طور کلی مفهوم امنیت دارای دو بعد عینی و ذهنی می‌باشد؛ در بعد عینی امنیت به معنای ایجاد شرایط و موقعیت ایمنی برای حفاظت ارزش‌های اصولی و حیات ملی است و از بعد ذهنی به معنای احساس امنیت است، یعنی امنیت از بعد ذهنی ارتباط مستقیم با ذهنیت و ادراک مردم دارد (Hezar Jaribi et al., 2014:17)، بعد ذهنی امنیت از بعد عینی آن مهم‌تر است زیرا زمانی افراد به آرامش و اطمینان می‌رسند که احساس کنند خطری آنان را تهدید نمی‌کند. درواقع احساس امنیت را می‌توان نوعی ذهنیت و جهت‌گیری روانی مثبت و رضایت‌بخش، قانع‌کننده و آرامش‌بخش شهروندان نسبت به عدم تأثیرگذاری حضور و بروز رویدادها و وقایع ضد امنیتی دانست (Naibi et al, 2012: 16). بر اساس رهیافت مبتنی بر ارزش‌های ذهنی، تهدیدها اغلب علیه ارزش‌ها و هویت‌های گروه‌های اجتماعی است (Grove, 2009:27). مارکس امنیت را در ارتباط با کار معنا می‌کند و امنیت را به دفع خطرات و آسیب‌ها به‌منظور استمرار بقای حیات بشر و بهبود شرایط زندگی در نظر می‌گیرد (Bozan, 1999: 18) از نگاه گیدنز، امنیت را می‌توان موقعیتی خواند که در آن با یک‌رشته خطرهای خاص مقابله شده و یا به حداقل رسانده باشند. تجربه امنیت به تعادل، اعتماد و مخاطره بستگی دارد و امنیت چه به معنای بالفعل و چه به معنای تجربی آن، ممکن است به انبوه‌ها یا مجموعه‌هایی از آدم‌ها تا حد امنیت جهانی و یا به افراد ارتباط داشته باشند (Giddens, 1998: 53). دورکیم امنیت را در همبستگی جامعه دانسته و بر مقررات و قواعدی تکیه می‌کند که ریسک‌پذیری آزار رساندن افراد به یکدیگر را کاهش داده، حقوق دیگران را رعایت و امیال و خواست‌های افراد را مهار کند و بدین‌سان امنیت با ایجاد نظم اجتماعی از راه قوانین و مقررات با ایجاد نظم حقوقی، تکالیف افراد را مشخص ساخته و افراد به لحاظ وابستگی به جامعه و به یکدیگر، خود را موظف می‌سازند تا حدود یکدیگر را رعایت کنند و نیازی به قوای قهری و بیرونی که هزینه‌های جامعه را افزایش می‌دهند، نباشد (Bashirieh, 1995: 45). امنیت می‌تواند مراجع

³ - Waever Ole

⁴ - Lemaiter

¹ - Societal Security

² - Barry Buzan

و برعکس به میزان کاستی در انجام کارکردها به انسجام و یگانگی جامعه خدشه وارد شده و خطر فروپاشی و زوال آن را تهدید می‌کند (9: Kanuni et al., 2016). امنیت اجتماعی هر جامعه یکی از نیازهای اساسی است. امنیت عینی آن، اندازه‌گیری فقدان تهدید علیه ارزش‌هاست. امنیت اجتماعی یعنی طراحی نظام امنیتی چنان باشد که مال و جان مردم جامعه در امان باشد. در این مفهوم حفظ جان و مال افراد جامعه از مسئولیت‌های مهم هر حاکمیتی بشمار می‌رود. اگر امنیت اجتماعی را شامل تمهیداتی برای حفظ زندگی اعضای جامعه و سپس حفظ راه و روش زندگی آنان بدانیم، می‌توان امنیت اجتماعی را رفع تهدید از عنصر اتصال‌دهنده اعضای جامعه به یکدیگر در نظر گرفت (75: Biddle, 2016). به طور کلی، امنیت اجتماعی به قلمروهایی از حفظ حریم فرد مربوط می‌شود که به گونه‌ای در ارتباط با دیگر افراد جامعه هستند و به نظام سیاسی و دولت مربوط می‌شود. این قلمروها می‌توانند زبان، نژاد، قومیت، اعتبار، نقش اجتماعی، کار، درآمد، رفاه، مشارکت سیاسی، آزادی، اعتقاد و ... باشند. در این میان، احساس امنیت، حاصل اعتماد به تعاریفی از زندگی است که هویت و هستی انسان بر مبنای آن سامان می‌گیرد (Bazrafshan and the village, 11965: 144). مولار خاطر نشان می‌کند، امنیت اجتماعی زمانی بدست می‌آید که جامعه تهدیدی در باب مؤلفه‌های هویتی خود احساس کند. به نظر مولار امنیت اجتماعی مقوله‌ای است که افراد و دولت به همراه یکدیگر در تأمین آن سهیم و شریک هستند. مولار تأکید دارد که می‌توان امنیت اجتماعی را به عنوان یک مفهوم فرضی برای هر جمع انسانی به کاربرد و آن را عبارت می‌داند از قابلیت حفظ شرایط پذیرش داخلی برای تکامل الگوی سنتی زبان، فرهنگ، انجمن‌ها، مذهب، هویت ملی و رسوم. بدین ترتیب امنیت جوامع آشکارا با امنیت سیاسی پیوند دارد، اما مجزا از آن است (Rezaei et al., 2017, 52). در ادامه به پژوهش‌های انجام شده در این زمینه پرداخته شده است.

در ادامه به پژوهش‌های انجام شده در این باره پرداخته شده است. محمدی و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهشی با عنوان "اولویت‌بندی وضعیت شاخص‌های امنیت اجتماعی و رتبه‌بندی استان‌های کشور از نظر سطح امنیت اجتماعی با استفاده از روش تحلیل رابطه‌ای خاکستری" پرداخته‌اند. در این پژوهش با استفاده از سالنامه آماری کشور در سال ۱۳۹۰ در نهایت ۱۶ شاخص قتل عمد، ضرب و جرح و صدمه، تهدید، اجبار و اکراه، تظاهر به چاقوکشی، مسموم کردن عمدی، سرقت از اماکن دولتی، سرقت از منازل، سرقت از مغازه‌ها، سرقت از مراکز صنعتی و تجاری، سرقت اتومبیل، سرقت موتورسیکلت و دوچرخه، سرقت

و ارزش‌های انسانی و نبود ترس از تهدید حقوق و آزادی‌های مشروع گفته می‌شود. یا احساس امنیت به احساس رهایی انسان از اضطراب، بیم و خطر اطلاق می‌شود. به بیان دیگر، آرامش و آسودگی خاطری است که توجه به ابعاد گوناگون آن می‌تواند ارتباطات و سرمایه‌های اجتماعی عظیمی که خود عاملی برای ثبات، آرامش و لذت از فضاهای عمومی شهری و روستایی است را به وجود آورد (142: Bazrafshan and the village, 2015). آنچه در دیدگاه باندورا امنیت اجتماعی را تبیین می‌کند، مفهوم جامعه‌پذیری از راه فرآیند یادگیری اجتماعی است؛ باندورا نقش جامعه‌پذیری را بسیار پراهمیت می‌داند که در آن افراد هنجارها و قواعد جامعه را برای خود درونی می‌کنند. امنیت اجتماعی عمومیت داشتن، گسترده بودن و مشترک بودن فرآیند جامعه‌پذیری افراد یک جامعه است و آنچه موجب نامانی اجتماعی است، وجود سبک‌های گوناگون جامعه‌پذیری است (25: Negpal, 2012). از منظر ماکس وبر هر چه تعداد افراد وارد شده در کنش متقابل (در نتیجه استاندارد شدن روابط اجتماعی) بیش‌تر شود، به همان نسبت روابط آن‌ها سطحی‌تر و گذراتر شده و شناخت افراد از یکدیگر به ظواهر و رفتارهای گذرا تنزل می‌یابد، بدین ترتیب فرآیند کنترل نظم اجتماعی غیررسمی و مردمی، هر چه بیش‌تر تضعیف می‌شود و راه برای کج‌روی و بی‌نظمی افراد و در نهایت تنزل پایه‌های امنیت اجتماعی هموارتر می‌شود (21: Shekhavandi, 1994). بوزان در کل امنیت اجتماعی را توانایی گروه‌های گوناگون صنفی، قومی، محلی، جنسی و ... در حفظ هستی و هویت خود می‌داند (291: Buzan, 1998) و گیدنز آن را شامل تمهیداتی برای حفظ زندگی اعضای یک جامعه و سپس حفظ راه و روش زندگی آنان در نظر گرفته است (44: Giddens, 1998). امنیت اجتماعی توانایی جامعه برای حفظ هویت، منافع و ویژگی‌های اساسی خود در برابر شرایط متحول و تهدیدات و نیز توانایی ارتقای وضعیت اجتماعی به سمت ارزش‌ها و آرمان‌های جامعه است. در این تعریف، امنیت اجتماعی به تعامل افراد جامعه با یکدیگر منوط می‌باشد و هم‌چنین، رابطه مردم یک جامعه با همدیگر، دولت و سایر نهادهای اجتماعی مدنظر می‌باشد (Mohammadi et al, 19: 2014). ویور مدعی آن است که باید از رویکردی جامعه‌شناسانه به امنیت نگریسته شود و پس از تحلیل مبانی جامعه‌شناسی امنیت به تعریف آن همت گمارد. پارسنز هم از جامعه‌شناسان معروف، امنیت را از رویکردی جامعه‌شناختی مورد تحلیل قرار داده است و مسئله اساسی نظریه تحلیل کنش پارسنز مسئله نظم اجتماعی است. پارسنز جامعه را به خرده سیستم‌هایی تقسیم نموده که هر کدام دارای کارکردی خاص هستند و میزان توانمندی آنان در ایفای کارکردها عامل دوام و بقای جامعه است

اجتماعی را تبیین می‌کند. از لحاظ امنیت استان تهران دارای بالاترین میزان امنیت (رتبه یک) و استان خوزستان دارای کمترین میزان امنیت (رتبه ۳۱) در بین استان‌های کشور بوده است.

کانونی و همکاران (۱۳۹۴) به پژوهشی با عنوان "سنجش احساس امنیت اجتماعی در مناطق شهری (مطالعه موردی: شهر اردبیل)" پرداختند. در این پژوهش برای سنجش امنیت اجتماعی از معیارهای امنیت جانی (با ۱۲ شاخص)، امنیت مالی (۶ شاخص)، امنیت ارزشی-فرهنگی (۸ شاخص)، امنیت خانوادگی (۳ شاخص)، امنیت اخلاقی (۳ شاخص)، امنیت شغلی-اقتصادی (۳ شاخص) که در مجموع ۳۷ شد استفاده کردند. نتیجه پژوهش نشان داد که تفاوت معناداری بین مناطق شهری و امنیت اجتماعی وجود دارد به گونه‌ای که منطقه ۴ دارای کمترین احساس امنیت اجتماعی و منطقه ۲ دارای بیشترین احساس امنیت اجتماعی می‌باشد.

نویید نیا (۱۳۸۹) در پژوهشی با عنوان "اولویت امنیتی شهروندان در مناطق گوناگون شهر تهران" به این نتیجه رسیدند که میزان امنیت شهروندان تابعی از اولویت امنیتی آنان در مناطق گوناگون شهر تهران می‌باشد. چنانکه مناطق کسب و کار، بخش عمده‌فروشی و صنایع سنگین و سبک تولیدی، نیازمند امنیت وجودی بیش‌تر هستند که به استناد الگوهای پوزیتیویستی قابل اجرا می‌باشد. در حالی که مناطق مسکونی، چه مناطق مرفه نشین و چه مناطق مسکونی حومه و فقیرنشین، بیش‌تر بر امنیت رفاهی تأکید دارند، که به پشتیبانی الگوهای سازه‌انگاران فراهم می‌گردد و مراکز فرهنگی و هنری، پارک‌ها و تفرجگاه‌ها، دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی بیش‌تر بر امنیت معنا بخش نظر داشته‌اند، که ابزارهای اجرایی آن در الگوهای پست پوزیتیویست وجود دارد.

قرایی و همکاران (۱۳۸۹) در پژوهشی با عنوان "بررسی و سنجش حس امنیت در مناطق گوناگون شهری، نمونه موردی: مناطق ۲ و ۱۱ شهر تهران" به این نتیجه رسیدند که تفاوت معناداری میان میزان حس امنیت در دو محله مورد بررسی وجود ندارد. همچنین فرض تفاوت امنیت در شب و روز، برای مردان و زنان مناطق شمالی شهر پذیرفته شده است. ولی در مورد مناطق مرکزی این فرضیه رد می‌شود. به این معنی که حس امنیت در مناطق شمالی شهر در هنگام شب و روز متفاوت است و این تفاوت در میزان کاهش حس امنیت شب‌هنگام در میان زنان و مردان محسوس است ولی در مورد مناطق مرکزی تفاوتی در میزان حس امنیت زنان و مردان مشاهده نمی‌شود و شب‌هنگام، امنیت برای خروج از منزل برای آنان به یک میزان کاهش می‌یابد.

لوازم خودرو، تصادفات درون‌شهری، تصادفات برون‌شهری، قاچاقچیان دستگیر شده در زمینه مواد مخدر انتخاب شد. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که پنج شاخص سرعت از اماکن دولتی، قتل عمد، تصادفات برون‌شهری، قاچاقچیان دستگیر شده در زمینه مواد مخدر، ضرب و جرح و صدمه، دارای کمترین درجه رابطه‌ای خاکستری هستند. همچنین، استان‌های سمنان، قم، همدان، سیستان و بلوچستان و خراسان رضوی از درجه رابطه‌ای خاکستری پایین‌تری برخوردار هستند.

خلیلی و همکاران (۱۳۹۴) به پژوهشی با عنوان بررسی مقایسه‌ای میزان احساس امنیت شهروندان در سال‌های ۸۴ و ۹۳ پرداختند. در این پژوهش از ۲۷ شاخص وجود زنان خیابانی، انتقال بیماری ایدز، تجاوز جنسی به زنان، تجاوز جنسی به کودکان و وجود دختران فراری، کف‌زنی، قرص‌های روان‌گردان، قتل، آدم‌ربایی، ایجاد مزاحمت برای دختران، حضور علنی معتادان، اخاذی و زورگیری، خرید و فروش مواد مخدر، خرید و فروش مشروبات الکلی، قاچاق دارو، سرقت‌های مسلحانه، بدحجابی، اختلاس و رشوه، خرید و فروش عکس‌های مبتذل، نزول و رباخواری، کیف‌قاپی، خیانت در امانت، قاچاق کالا، چک بلامحل برگشتی، سرقت اتومبیل، سرقت از منازل، تصادفات و حوادث رانندگی استفاده شد. در این پژوهش نتیجه حاکی از تأیید فرضیه‌ها در ارتباط با کاهش جرائم و افزایش احساس امنیت شهروندان خرم‌آبادی در سال ۹۳ نسبت به سال ۸۴ است.

گودرزی و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان بررسی تأثیر نابرابری منطقه‌ای بر امنیت عینی استان‌های کشور پرداختند. در این پژوهش برای عملیاتی کردن امنیت اجتماعی استان‌ها از شاخص‌های زیر استفاده شد: ضریب نفوذ بیمه، درصد افراد تحت پوشش بیمه، تعداد تلفن‌های همگانی مشغول به کار شهری و راه دور، تعداد کارگاه‌های خدمات اینترنتی، وضعیت توسعه ارتباطات و فناوری اطلاعات و شکاف دیجیتالی (فاوا)، درصد مسکن بادوام، درصد شهرنشینی، ضریب شیوع حوادث ناشی از کار، تعداد پاسگاه‌های پلیس راه، تعداد کلانتری‌ها و پاسگاه‌های انتظامی، تعداد پایگاه اورژانس، تعداد پایگاه‌های آتش‌نشانی، تعداد ایستگاه‌های آتش‌نشانی، طول خط راه‌آهن، طول جاده‌ها، تعداد وسایل نقلیه عمومی درون‌شهری، نسبت طلاق به ازدواج، تعداد تصادفات برون‌شهری و درون‌شهری، تعداد متوفیات و مصدومان ناشی از تصادفات رانندگی، تعداد پرونده‌های قتل عمد و غیر عمد، ضرب و جرح و صدمه، تظاهر به چاقوکشی، مرگ‌های مشکوک، خودکشی موفق، آتش‌سوزی عمدی و تعداد دستگیرشدگان در ارتباط با مواد مخدر (شامل قاچاقچی و معتاد). نتیجه حاکی از آن بود که میزان تأثیر نابرابری منطقه‌ای بر امنیت اجتماعی $-0/554$ است که این متغیر $0/28$ واریانس امنیت

اعتماد اجتماعی بیش‌ترین تأثیر را بر احساس امنیت اجتماعی دارند.

مواد و روش پژوهش

این پژوهش از نظر روش توصیفی-تحلیلی و از نظر هدف کاربردی می‌باشد. جهت تکمیل مبانی نظری پژوهش و شاخص‌های مورد استفاده از ادبیات و پژوهش‌های پیشین با مشورت اساتید و متخصصان بهره گرفته شد. داده‌های خام مربوط به شاخص امنیت اجتماعی از سالنامه آماری (۱۳۹۴) مرکز آمار ایران به‌عنوان در دسترس‌ترین و رسمی‌ترین مرکز آماری کشور که آمار همه استان‌های کشور را دارا می‌باشد، استخراج شده است. شاخص‌های امنیت اجتماعی با نظر ۱۲ کارشناس با روش تحلیل سلسله مراتبی امتیازدهی شد و در نهایت با استفاده از نرم‌افزار Expert Choice اولویت‌بندی شدند. پس از خوشه‌بندی سطح امنیت اجتماعی استان‌ها، در سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) اقدام به نشان دادن آن‌ها در قالب فضایی و نقشه شد. انتخاب شاخص جهت سنجش مسئله مورد بررسی یکی از مهمترین ارکان هر پژوهش می‌باشد زیرا چگونگی شاخص‌های مورد استفاده نشان‌دهنده وضع موجود جامعه مورد نظر می‌باشد. اگر شاخص به‌درستی انتخاب نشود در پایایی و روایی پژوهش خلل ایجاد کرده و مانع دستیابی به نتیجه‌ای صحیح و کامل می‌شود. در جدول زیر به شاخص‌های استفاده شده امنیت اجتماعی در پژوهش‌های گوناگون پرداخته شده است.

شمس‌الدینی و همکاران (۱۳۹۶) به پژوهشی با عنوان بررسی وضعیت احساس امنیت در برابر سرقت و شناسایی تعیین‌کننده‌های آن در سکونت‌گاه‌های روستایی شهرستان روانسر پرداختند. نتیجه پژوهش نشان داد که شایع‌ترین نوع سرقت در روستاهای بخش مرکزی شهرستان روانسر، سرقت احشام و سرقت ماشین آلات و ادوات کشاورزی بوده و میانگین محاسبه شده برای احساس امنیت ۲/۶۳ می‌باشد که نشان‌دهنده وضعیت نامناسب احساس امنیت در محدوده مطالعاتی است. نتایج مدل نهایی برآزش شده رگرسیون چند متغیر نشان داد چهار متغیر مرتبط با احساس امنیت روستاییان بخش مرکزی شهرستان روانسر، توانسته اند ۵۷ درصد واریانس متغیر وابسته پژوهش را تبیین نمایند.

رادفر و حبیب‌زاده (۱۳۹۷) در پژوهشی به‌عنوان "عوامل مؤثر بر احساس امنیت اجتماعی" پرداختند. بر اساس یافته‌های پژوهش مؤلفه‌های اجتماعی تأثیرگذار بر احساس امنیت اجتماعی به ترتیب عبارت‌اند از: عملکرد ناجا، آگاهی اجتماعی، رضایت اجتماعی، اعتماد اجتماعی، پایگاه اجتماعی، مشارکت اجتماعی و منشأ اجتماعی می‌باشد.

فهادی خواه و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی با عنوان "بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و احساس امنیت در بافت فرسوده" به این نتیجه رسیدند که بین سرمایه اجتماعی و احساس امنیت شهروندان در بافت فرسوده رابطه معناداری وجود دارد. در بین شاخص‌های مورد بررسی، مشارکت اجتماعی و

جدول ۱- شاخص‌های امنیت اجتماعی از نظر پژوهشگران

ردیف	پژوهشگران	شاخص
۱	آقایی و تیمورتاش (۱۳۸۹)	جانی، مالی، ارزشی و فرهنگی، خانوادگی، اخلاقی، عمومی، شغلی و اقتصادی
۲	محمدی و همکاران (۱۳۹۳)	قتل عمد، ضرب و جرح و صدمه، تهدید، اجبار و اکراه، تظاهر به چاقو کشی، مسموم کردن عمدی، سرقت از اماکن دولتی، سرقت از منازل، سرقت از مغازه‌ها، سرقت از مراکز صنعتی و تجاری، سرقت اتومبیل، سرقت موتورسیکلت و دوچرخه، سرقت لوازم خودرو، تصادفات درون شهری، تصادفات برون شهری، قاچاقچیان دستگیر شده در زمینه مواد مخدر
۳	خلیلی و همکاران (۱۳۹۴)	وجود زنان خیابانی، انتقال بیماری ایدز، تجاوز جنسی به زنان، تجاوز جنسی به کودکان، وجود دختران فراری، کف‌زنی، قرص‌های روان‌گردان، قتل، آدم‌ربایی، ایجاد مزاحمت برای دختران، حضور علنی معتادان، اخاذی و زورگیری، خرید و فروش مواد مخدر، خرید و فروش مشروبات الکلی، قاچاق دارو، سرقت‌های مسلحانه، بدحجابی، اختلاس و رشوه، خرید و فروش عکس‌های مبتذل، نزول و رباخواری، کیف‌قاپی، خیانت در امانت، قاچاق کالا، چک بلامحل و برگشتی، سرقت اتومبیل، سرقت از منازل، تصادفات و حوادث رانندگی
۴	پیشگامی فرد و همکاران (۱۳۹۴)	امنیت آبرو و حیثیت، امنیت مالی، امنیت جانی، امنیت محیطی
۵	گودرزی و همکاران (۱۳۹۵)	ضریب نفوذ بیمه، درصد افراد تحت پوشش بیمه، تعداد تلفن‌های همگانی مشغول به کار شهری و راه دور، تعداد کارگاه‌های خدمات اینترنتی، وضعیت توسعه ارتباطات و فناوری اطلاعات و شکاف دیجیتالی (فاوا)، درصد مساکن بادوام، درصد شهرنشینی، ضریب شیوع حوادث ناشی از کار، تعداد پاسگاه‌های پلیس راه، تعداد کلانتری‌ها و پاسگاه‌های انتظامی، تعداد پایگاه اورژانس، تعداد پایگاه‌های ایستگاه‌های آتش‌نشانی، طول خط راه‌آهن، طول جاده‌ها، تعداد وسایل نقلیه عمومی درون شهری، نسبت طلاق به

ازدواج، تعداد تصادفات برون شهری و درون شهری، تعداد متوفیات و مصدومان ناشی از تصادف رانندگی، تعداد پرونده‌های قتل عمد و غیر عمد، ضرب و جرح و صدمه، تظاهر به چاقوکشی، مرگ‌های مشکوک، خودکشی موفق، آتش‌سوزی عمدی و تعداد دستگیرشدگان در ارتباط با مواد مخدر (شامل قاچاقچی و معتاد).		
۶	کانونی و همکاران (۱۳۹۴)	امنیت جانی (با ۱۲ شاخص)، امنیت مالی (۶ شاخص)، امنیت ارزشی-فرهنگی (۸ شاخص)، امنیت خانوادگی (۳ شاخص)، امنیت اخلاقی (۳ شاخص)، امنیت شغلی-اقتصادی (۳ شاخص)، که در مجموع ۳۷ شد استفاده کردند
۷	موسوی و همکاران (۱۳۹۴)	امنیت جانی، امنیت مالی، امنیت در فضاهای شهری، نقش پلیس در امنیت، اعتماد اجتماعی
۸	ازکیا و مختار پور (۱۳۹۵)	امنیت جانی، امنیت مالی، امنیت فضای شهری،
۹	ملکی نظام‌آباد (۱۳۹۵)	شاخص سرقت، شاخص قاچاق
۱۰	بیبدل (۱۳۹۵)	امنیت جانی، امنیت مالی، امنیت جمعی
۱۱	رضایی و همکاران (۱۳۹۶)	امنیت جانی، امنیت مالی، امنیت سیاسی
۱۲	رادفر و حبیب زاد (۱۳۹۷)	پایگاه اجتماعی، اعتماد اجتماعی، مشارکت اجتماعی، رضایت اجتماعی، منشأ اجتماعی، آگاهی اجتماعی، عملکرد ناجا
۱۳	جعفری و همکاران (۱۳۹۷)	آگاهی از امنیت اجتماعی، مسئولیت شهروندی، رضایت از زندگی، عملکرد رسانه، عملکرد پلیس
۱۴	فرهادی خواه و همکاران (۱۳۹۸)	امنیت لسانی، امنیت بصری، امنیت فیزیکی

مأخذ: (نگارندگان، ۱۳۹۹)

با توجه به مطالعات پیشین انجام شده در رابطه با امنیت اجتماعی و وجود محدودیت‌ها در زمینه دسترسی به شاخص‌ها، بهترین و کامل‌ترین منبع برای دسترسی به آمار و داده‌ها، از آمار موجود در سایت مرکز آمار کشور و سالنامه آماری سال ۱۳۹۴ استفاده شد. که در نهایت، با استفاده از مبانی نظری پژوهش،

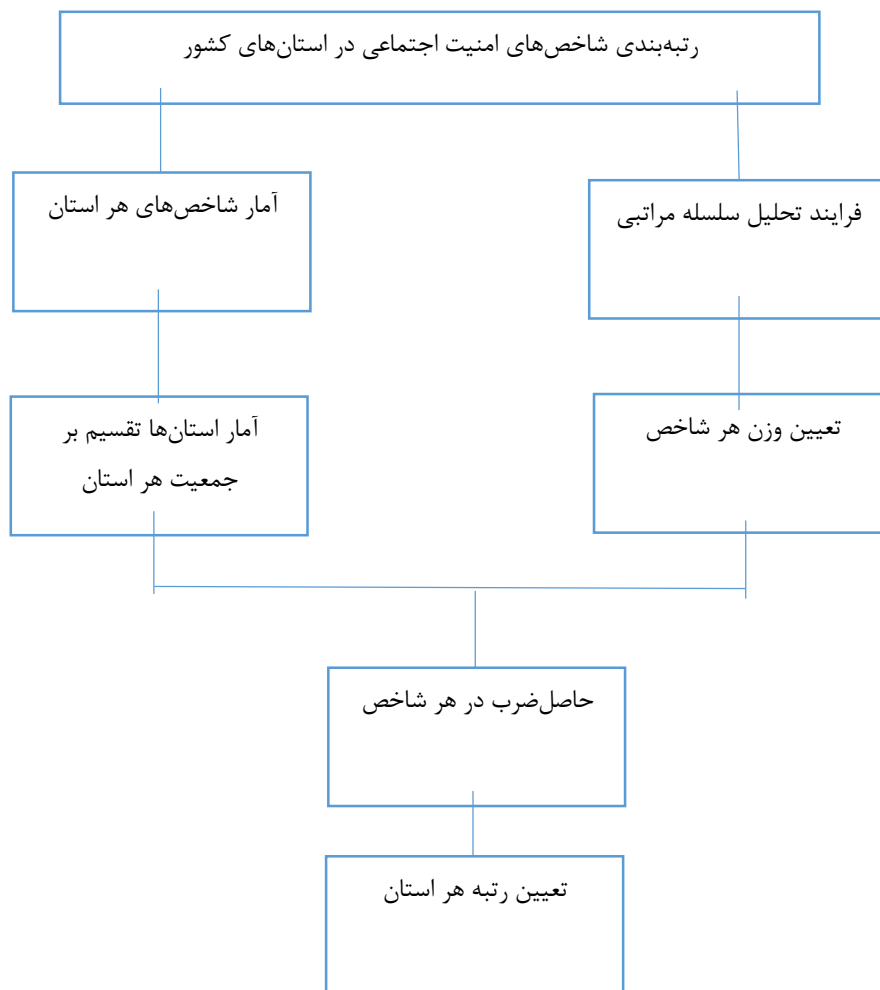
پیشینه پژوهش، نظرات اساتید در این حوزه و هم‌چنین، در دسترس بودن آمار مورد نیاز در نهایت در این پژوهش از شاخص‌های زیر برای رتبه بندی سطح شاخص‌های امنیت اجتماعی در استان‌های کشور استفاده شده است.

جدول ۲- شاخص‌های امنیت اجتماعی در این پژوهش

هدف	شاخص
ارزیابی امنیت اجتماعی در استان‌های کشور	قتل عمد، قتل غیر عمد، مرگ‌های اتفاقی، ضرب و جرح صدمه، تهدید، اجبار و اکراه، تظاهر به چاقوکشی، مسموم کردن عمدی، سرقت از اماکن دولتی، سرقت از منازل، سرقت از مغازه‌ها، سرقت از مراکز صنعتی و تجاری، سرقت اتومبیل، سرقت موتورسیکلت و دوچرخه، تصادفات درون شهری و تصادفات برون شهری

مأخذ: (نگارندگان، ۱۳۹۹)

در یک نگاه کلی و در قالب یک شکل بای رسیدن به هدف پژوهش که ارزیابی و تحلیل شاخص‌های امنیت اجتماعی استان‌های کشور می‌باشد در نهایت، روش کار و مراحل پژوهش به شرح زیر ارائه می‌شود. بای تعیین درجه اهمیت و میزان وزن هر کدام از شاخص‌ها با استفاده از مدل فرایند تحلیل سلسله مراتبی و با مقایسه زوجی توسط اساتید در این حوزه استفاده شد. در نهایت، وزن شاخص‌ها در آمار هر کدام از استان‌ها ضرب و استان‌ها رتبه بندی شدند.

شکل ۱- روش کار و مراحل پژوهش

پژوهش و راه‌های رسیدن به هدف آن در ادامه به بحث و یافته‌های پژوهش پرداخته می‌شود. در جدول شماره ۳ و ۴، آمارهای مربوط به هر یک از شاخص‌های امنیت اجتماعی به تفکیک استان‌ها که از سایت مرکز آمار استخراج شده است بیان شده است تا در ادامه بتوان به تحلیل آن‌ها پرداخت.

بحث و ارائه یافته‌ها

نتایج و یافته‌ها همان داده‌های به دست آمده برای پاسخ به هدف پژوهش می‌باشند که به نظم درآمده و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند و در این بخش پاسخ پرسش‌های پژوهش و برداشت نهایی از پژوهش مطرح می‌شود. پس از روشن شدن مسیر انجام

جدول ۳- شاخص‌ها و آمار امنیت اجتماعی استان‌های گوناگون کشور

رتبه	استان	کلان‌عمد	کلان‌میزبند	مردم‌نگاری	فراوانی جرم	تهدید	انجر و آگاه	تظاهر به چاقو‌کشی	مسموم کردن عمدی
۱	آذربایجان شرقی	۶۸	۳۴	۱۹	۲۴۲۷	۵۵۷	۴۸	۱۳۶	۷
۲	آذربایجان غربی	۶۰	۱۳	۳۳۷	۵۴۲۴	۰	۱۴۶	۱۰۹	۰
۳	اردبیل	۲۰	۳	۳۰	۴۵۵۰	۹۷	۲۱۹	۱۳	۲
۴	اصفهان	۹۲	۳۸	۰	۷۷۲۲	۰	۲۶۲	۹۳	۹
۵	البرز	۴۲	۲	۴۶	۵۸۲۹	۱۴۳۸	۱۱	۴۳	۱
۶	ایلام	۱۹	۰	۹	۰	۱	۰	۱	۰
۷	بوشهر	۳۱	۰	۲۰۳	۰	۰	۰	۲	۰
۸	تهران	۲۱۱	۵۳	۷۳۴۵	۴۳۰۰۷	۲۵۲۸	۱۵۰۷	۲۱۸	۲۸۳

۹	چهارمحال و بختیاری	۱۴	۰	۳۱۸	۱۳۴۴۳	۰	۱۴۰	۰
۱۰	خراسان جنوبی	۸	۰	۷۵	۱۷۳۵	۳۸۹	۳۶	۲
۱۱	خراسان رضوی	۱۱۶	۳	۷۸۲	۳۵۷۵	۱۱۳	۶	۰
۱۲	خراسان شمالی	۱۵	۱	۱۳۶	۴۱۴۳	۲۴	۱	۰
۱۳	خوزستان	۱۸۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۴	زنجان	۲۳	۸	۱	۲۷۲۷	۰	۱۷۶	۹
۱۵	سمنان	۲۰	۰	۲۱۹	۷۰۳۵	۰	۲۰۴	۰
۱۶	سیستان و بلوچستان	۲۲۲	۰	۷۰۶	۹۷۸۱	۰	۱۰۳	۰
۱۷	فارس	۱۶۶	۲۲	۴۲	۹۳۴۵	۰	۵۰۲	۰
۱۸	قزوین	۱۹	۱	۲۹۷	۱۲	۰	۰	۰
۱۹	قم	۱۶	۰	۵۱۹	۱۰۸۸۹	۰	۰	۰
۲۰	کردستان	۲۶	۱۲	۰	۷۱۴	۰	۱۶	۰
۲۱	کرمان	۱۱۳	۲۹	۶۱۰	۱۵۷۹	۱۶	۲۱۲	۰
۲۲	کرمانشاه	۷۲	۰	۱۷	۰	۰	۰	۰
۲۳	کهگیلویه و بویر احمد	۱۴	۵	۱۰۲	۰	۰	۰	۰
۲۴	گلستان	۵۵	۰	۲۰۵	۲۳۷	۱۹۹	۴	۰
۲۵	گیلان	۲۵	۱۱	۳۳۷	۹۹۴	۰	۳۳	۰
۲۶	لرستان	۶۶	۲۷	۲۸۹	۰	۰	۵	۰
۲۷	مازندران	۹۳۸	۰	۴۱۹	۴۲۶	۰	۲۳۰	۰
۲۸	مرکزی	۲۴	۰	۳۳۷	۱۲۷۵	۰	۲۷۲	۰
۲۹	هرمزگان	۴۲	۱	۵۲۳	۴۴۰۲	۲	۱۵۹	۰
۳۰	همدان	۱۸	۲	۰	۲۸۶۰	۳۹۶	۴۴	۱
۳۱	یزد	۱۳	۳	۲۰۸	۸۶۰	۴۴۱	۹	۰

منبع: مرکز آمار ایران

جدول ۴- شاخص‌ها و آمار امنیت اجتماعی استان‌های گوناگون کشور (ادامه جدول ۱)

ردیف	استان	سفرت از اماکن دولتی	سفرت از منازل	سفرت از مغازه‌ها	سفرت از مراکز صنعتی و تجاری	سفرت اتومبیل	سفرت موتورسیکلت و دوچرخه	درز شهری تصادفات	بازار شهری تصادفات
۱	آذربایجان شرقی	۱۳۱	۱۹۹۶	۴۲۰	۱۳۱۷	۳۱۶۱	۱۲۷۴	۱۴۹۰	۱۲۳۶۴
۲	آذربایجان غربی	۶۳	۱۳۶۸	۴۱۱	۶	۹۷۴	۸۰۲	۱۰۳۰۲	۶۷۹۴
۳	اردبیل	۴۸	۵۷۸	۱۹۳	۲۵۸	۷۱۳	۱۶۵	۲۷۷۴	۲۱۶۲
۴	اصفهان	۳۸۰	۷۰۲۱	۱۹۳۲	۱۳	۶۳۱۱	۷۵۹۹	۳۰۵۸۸	۷۱۳۵
۵	البرز	۷۶	۳۵۸۹	۱۱۵۹	۴۲	۵۱۲۱	۱۲۵۹	۴۳۱۵	۵۶۸۹
۶	ایلام	۱۰۷	۴۳۸	۲۶۰	۰	۱۹۱	۴۰۸	۲۰۰۹	۱۵۳۸
۷	بوشهر	۱۲۲	۶۸۸	۱۲۵	۲۳۷	۱۲۳	۱۲۵۱	۲۵۸۵	۲۰۲۸
۸	تهران	۱۰۳۲	۲۴۱۰۳	۵۸۲۵	۱۰۰۹	۲۳۶۰۵	۲۵۱۲۳	۸۴۸۶۹	۱۰۳۰۴
۹	چهارمحال و بختیاری	۴۵	۵۰۷	۱۱۸	۰	۱۷۸	۴۲۳	۱۰۶۰	۱۱۶۹
۱۰	خراسان جنوبی	۶۷	۵۱۸	۷۱	۴۱	۷۹	۴۰۰	۱۹۵۱	۱۷۱۶
۱۱	خراسان رضوی	۴۹۳	۱۱۶۱۱	۳۶۸۴	۵۵۵	۱۱۱۷۵	۱۱۲۰۷	۳۶۵۰۵	۸۱۵۲
۱۲	خراسان شمالی	۹۵	۷۳۰	۲۰۸	۰	۱۲۱	۷۴۹	۲۳۵۳	۱۹۰۱
۱۳	خوزستان	۴۱۰	۶۰۰۰	۱۳۰۲	۵	۱۳۳۰	۶۱۹۱	۱۵۷۲۰	۵۸۲۶
۱۴	زنجان	۴۷	۵۵۳	۱۰۳	۶	۳۱۵	۵۶۳	۲۵۲۳	۲۷۶۹
۱۵	سمنان	۲۰۳	۱۶۵۶	۳۲۴	۵	۲۶۴	۱۲۵۷	۳۳۸۷	۳۵۲۷
۱۶	سیستان و بلوچستان	۷۹	۱۸۷۱	۷۲۴	۳۶	۷۴۰	۲۰۳۹	۵۶۳۵	۳۰۱۵
۱۷	فارس	۲۳۲	۳۰۰۸	۶۲۱	۰	۲۳۳۱	۴۳۱۰	۲۰۸۴۰	۹۰۸۶
۱۸	قزوین	۲۱	۶۸۹	۱۴۲	۴۶	۴۶۱	۸۹۸	۱۴۸۲	۲۲۸۴

۲۳۷۱	۸۲۹۸	۳۰۳۸	۷۰۰	۰	۲۵۰	۱۱۲۷	۴۵	قم	۱۹
۴۰۳۱	۱۳۰۷	۳۹۸	۵۵۱	۰	۱۰۵	۵۲۳	۳۳	کردستان	۲۰
۲۶۹۳	۱۳۹۴۴	۳۱۳۶	۱۲۰۷	۰	۸۱۲	۳۲۴۲	۲۵۲	کرمان	۲۱
۵۴۴۵	۴۹۳۲	۶۸۷	۲۵۳۷	۶۹	۴۹۸	۳۸۱۳	۷۹	کرمانشاه	۲۲
۲۱۵۲	۱۷۸۳	۴۰۰	۱۲۶	۳۲۳	۱۷۶	۶۳۹	۸۲	کهگیلویه و بویر احمد	۲۳
۳۰۲۰	۴۶۶۲	۱۹۳۶	۳۷۸	۰	۴۲۵	۱۲۹۵	۱۹۱	گلستان	۲۴
۸۱۰۴	۵۸۰۸	۱۳۵۵	۵۳۷	۱	۴۹۷	۱۸۸۸	۹۲	گیلان	۲۵
۴۴۸۸	۳۹۲۴	۸۰۳	۶۴۸	۰	۴۴۳	۱۸۲۵	۴۰	لرستان	۲۶
۵۵۹۰	۵۱۴۰	۱۵۵۲	۸۸۲	۰	۱۰۱۶	۳۳۵۰	۱۲۰	مازندران	۲۷
۵۶۸۰	۷۶۷۲	۱۰۶۱	۳۹۶	۳۶۳	۳۵۰	۱۲۹۴	۲۳۲	مرکزی	۲۸
۲۷۶۱	۲۳۵۹	۲۱۹۱	۲۷۶	۰	۱۱۵	۷۵۵	۸۹	هرمزگان	۲۹
۲۹۴۸	۴۵۸۳	۸۹۸	۵۵۱	۰	۱۲۶	۷۸۳	۱	همدان	۳۰
۱۵۳۰	۴۷۷۶	۲۰۸۶	۲۵۴	۰	۱۲۲	۶۸۴	۵۸	یزد	۳۱

است. در جدول ۵ جمعیت هر کدام از استان‌های کشور بر اساس سالنامه آماری سال ۱۳۹۴ نشان داده و برای از بین بردن اثر آن آورده شده است.

با توجه به اینکه آمارها متناسب با جمعیت هر استان می‌باشد، قطعا مقدار جمعیت هر استان بر میزان شاخص‌های امنیت اجتماعی و میزان آسیب‌های فردی و اجتماعی آن‌ها تاثیرگذار می‌باشد. لذا جهت خنثی کردن اثر جمعیت اقداماتی صورت گرفته

جدول ۵- جمعیت استان‌های کشور (برحسب میلیون نفر)

ردیف	استان	جمعیت (میلیون نفر)	ردیف	استان	جمعیت (میلیون نفر)
۱	آذربایجان شرقی	۳/۷۲,۵۵۵	۱۷	فارس	۴/۵۹
۲	آذربایجان غربی	۳/۰۸	۱۸	قزوین	۱/۲۰
۳	اردبیل	۱/۲۴	۱۹	قم	۱/۱۵
۴	اصفهان	۴/۸۷	۲۰	کردستان	۱/۴۹
۵	البرز	۲/۴۱	۲۱	کرمان	۲/۹۳
۶	ایلام	۰/۵۵	۲۲	کرمانشاه	۱/۹۴
۷	بوشهر	۱/۰۳	۲۳	کهگیلویه و بویر احمد	۰/۶۵
۸	تهران	۱۲/۱۸	۲۴	گلستان	۱/۷۷
۹	چهارمحال و بختیاری	۰/۸۹	۲۵	گیلان	۲/۴۸
۱۰	خراسان جنوبی	۰/۶۶	۲۶	لرستان	۱/۷۵
۱۱	خراسان رضوی	۵/۹۹	۲۷	مازندران	۳/۰۷
۱۲	خراسان شمالی	۰/۸۶	۲۸	مرکزی	۱/۴۱
۱۳	خوزستان	۴/۵۳	۲۹	هرمزگان	۱/۵۷
۱۴	زنجان	۱/۰۱	۳۰	همدان	۱/۷۵
۱۵	سمنان	۰/۶۳	۳۱	یزد	۱/۰۷
۱۶	سیستان و بلوچستان	۲/۵۳			

منبع: سالنامه آماری سال ۱۳۹۴

برای خنثی کردن تأثیر جمعیت، آمار هر کدام از شاخص‌های امنیت اجتماعی بر تعداد جمعیت هر کدام از استان‌های مربوطه که از سالنامه آماری آن استان و از سایت مرکز آمار استخراج شده است تقسیم شده است تا هم تأثیر جمعیت‌ها از بین برود و در بین آن‌ها اصل عدالت رعایت شود و در نهایت، مقدار شاخص‌ها هم مقیاس شوند، که در نهایت نتایج در جدول ۴ ارائه شده است.

حال برای تحلیل هرچه بهتر و منطقی‌تر آمار هر کدام از استان‌ها را بر جمعیت آن‌ها (میلیون نفر) تقسیم می‌کنیم تا تأثیر جمعیت در همه استان‌ها خنثی شود.

$$\text{آمار هر شاخص} \div \text{جمعیت هر استان} \Rightarrow \text{خنثی کردن اثر جمعیت}$$

جدول ۶- نسبت مقادیر شاخص‌های امنیت اجتماعی به هر استان کشور

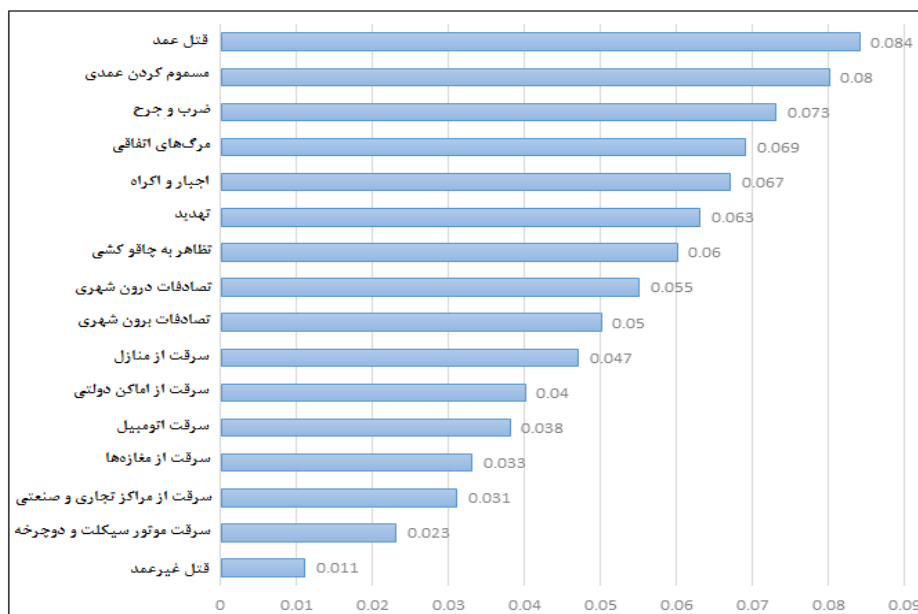
ردیف	استان	شاخص امنیت اجتماعی	شاخص امنیت اجتماعی	شاخص امنیت اجتماعی	شاخص امنیت اجتماعی	شاخص امنیت اجتماعی	شاخص امنیت اجتماعی	شاخص امنیت اجتماعی
۱	آذربایجان شرقی	۱۸,۲	۹,۱۳	۵,۱۰	۶۵۲,۴۱	۱۴۹,۷۳	۱۲,۹۰	۳۶,۵۵
۲	آذربایجان غربی	۱۹,۴۸	۴,۲۲	۱۰۹,۴۱	۱۷۶۱,۰۳	۰	۴۷,۴۰	۳۵,۳۸
۳	اردبیل	۱۶,۱۲	۲,۴۱	۲۴,۱۹	۳۶۶۹,۳۵	۷۸,۲۲	۱۷۶,۶۱	۱۰,۴۸
۴	اصفهان	۱۸,۸۹	۷,۸۰	۰	۱۵۸۷,۶۷	۰	۵۴,۰۰	۱۹,۰۹
۵	البرز	۱۷,۴۲	۰,۸۲	۱۹,۰۸	۲۴۱۸,۶۷	۵۹۶,۶۸	۴,۵۶	۱۷,۸۴
۶	ایلام	۳۴,۵۴	۰	۱۶,۳۶	۰	۱,۸۱	۰	۱,۸۱
۷	بوشهر	۳۰,۰۹	۰	۱۹۷,۰۸	۰	۰	۰	۱,۹۴
۸	تهران	۱۷,۳۲	۴,۳۵	۶۰۳,۰۳	۳۵۳۰,۹۵	۲۰۷,۵۵	۱۲۳,۷۲	۱۷,۸۹
۹	چهارمحال و بختیاری	۱۵,۷۳	۰	۳۵۷,۳۰	۱۳۹۸۰,۸۹	۰	۰	۱۵۷,۳۰
۱۰	خراسان جنوبی	۱۲,۱۲	۰	۱۱۳,۶۳	۲۶۲۸,۷۸	۵۸۹,۳۹	۰	۵۴,۵۴
۱۱	خراسان رضوی	۱۹,۳۶	۰,۵۰	۱۳۰,۵۵	۵۹۶,۸۲	۱۸,۸۶	۷,۱۷	۱,۰۰
۱۲	خراسان شمالی	۱۷,۴۴	۱,۱۶	۱۵۸,۱۳	۴۸۱۷,۴۴	۲۷,۹۰	۱۷,۴۴	۱,۱۶
۱۳	خوزستان	۴۱,۰۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۴	زنجان	۲۲,۷۷	۷,۹۲	۰,۹۹	۲۷۱۹,۸۰	۰	۳۰,۶۹	۱۷۴,۲۵
۱۵	سمنان	۳۱,۷۴	۰	۳۴۷,۶۱	۱۱۱۶۶,۶۶	۰	۴۲,۸۵	۳۲۳,۸۰
۱۶	سیستان و بلوچستان	۸۷,۷۴	۰	۲۷۹,۰۵	۳۸۶۶,۰۰	۰	۰	۴۰,۷۱
۱۷	فارس	۳۶,۱۶	۴,۷۹	۹,۱۵	۲۰۳۵,۹۴	۰	۱۲۴,۶۱	۱۰۹,۳۶
۱۸	قزوین	۱۵,۸۳	۰,۸۳	۲۴۷,۵	۱۰	۰	۳,۳۳	۰
۱۹	قم	۱۳,۹۱	۰	۴۵۱,۳۰	۹۴۶۸,۶۹	۰	۰	۰
۲۰	کردستان	۱۷,۴۴	۸,۰۵	۰	۴۷۹,۱۹	۰	۹۳,۹۵	۱۰,۷۳
۲۱	کرمان	۳۸,۵۶	۹,۸۹	۲۰۸,۱۹	۵۳۸,۹۰	۵,۴۶	۱۵,۶۹	۷۲,۳۵
۲۲	کرمانشاه	۷۳,۱۱	۰	۸,۷۶	۰	۰	۰	۰
۲۳	کهگیلویه و بویر احمد	۲۱,۵۳	۷,۶۹	۱۵۶,۹۲	۰	۰	۰	۰
۲۴	گلستان	۳۱,۰۷	۰	۳۱۵,۳۸	۱۳۳,۸۹	۱۱۲,۴۲	۲,۲۵	۰
۲۵	گیلان	۱۰,۰۸	۴,۴۳	۱۳۵,۸۸	۴۰۰,۸۰	۰	۶,۰۴	۱۳,۳۰
۲۶	لرستان	۳۷,۷۱	۱۵,۴۲	۱۶۵,۱۴	۰	۰	۰	۲,۸۵
۲۷	مازندران	۳۰,۴۵۴	۰	۱۳۶,۴۸	۱۳۸,۷۶	۰	۰	۷۴,۹۱
۲۸	مرکزی	۱۷,۰۲	۰	۲۳۹,۰۰	۹۰۴,۲۵	۰	۱۹۲,۹۰	۰
۲۹	هرمزگان	۲۶,۷۵	۰,۶۳	۳۳۳,۱۲	۲۸۰۳,۸۲	۱,۲۷	۱,۲۷	۱۰۱,۲۷
۳۰	همدان	۱۰,۲۸	۱,۱۴	۰	۱۶۳۴,۲۸	۲۸۳,۴۲	۱۵۵,۴۲	۲۵,۱۴
۳۱	یزد	۱۲,۱۴	۲,۸۰	۱۹۴,۳۹	۸۰۳,۷۳	۴۱۲,۱۴	۱,۸۶	۸,۴۱

منبع: محاسبات نگارندگان

وزن دهی به شاخص‌ها

در این مرحله جهت وزن دهی و تعیین درجه اهمیت هر یک از شاخص‌ها از مدل تحلیل سلسله مراتبی (AHP) استفاده شده است. در این روش شاخص‌ها با استفاده از نظر ۱۲ کارشناس متخصص در این حوزه، اولویت‌بندی شده و در بین آنها مقایسه

زوجی صورت گرفت که نتایج آن در نمودار شماره ۱ نمایش داده شده است. وزن دهی به شاخص‌های گردآوری شده به این دلیل انجام شد تا اهمیت و وزن هر کدام از شاخص‌ها و معیارهای پژوهش مشخص گردد و در نهایت تاثیر هر کدام از آنها در نتیجه نهایی رتبه بندی استان‌ها دخیل داده شود.

شکل ۲- وزن دهی به شاخص‌ها با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی

پس از تعیین درجه اهمیت شاخص‌ها توسط متخصصان، آمار موجود در جداول ۶ و ۷ را در وزن هر کدام از شاخص‌ها ضرب می‌کنیم تا درجه اهمیت شاخص‌ها بر مقادیر اعمال شده و تاثیر آن‌ها اعمال شود که این تاثیر در رابطه زیر آمده است.

امتیاز نهایی هر شاخص = نمره شاخص‌ها پس از خنثی کردن اثر جمعیت \times وزن شاخص‌ها
و در نهایت، نتایج این محاسبات در جداول ۸ و ۹ نشان داده شده است.

جدول ۸- امتیاز نهایی شاخص‌ها

رتبه	استان	قتل عمد	قتل غیر عمد	مرگ‌های اتفاقی	ضرب و جرح عمدی	تهدید	اجبار و اکراه	تظاهر به چاقو کشی	مسموم کردن عمدی
۱	آذربایجان شرقی	۱,۵۳	۰,۲۳	۰,۳۹	۴۹,۵۸	۱۰,۰۳	۰,۸۶	۲,۴۵	۰,۱۶
۲	آذربایجان غربی	۱,۶۴	۰,۱۱	۸,۳۲	۱۳۳,۸۴	۰,۰۰	۳,۱۸	۲,۳۷	۰,۰۰
۳	اردبیل	۱,۳۵	۰,۰۶	۱,۸۴	۲۷۸,۸۷	۵,۲۴	۱۱,۸۳	۰,۷۰	۰,۱۴
۴	اصفهان	۱,۵۹	۰,۲۰	۰,۰۰	۱۲۰,۶۶	۰,۰۰	۳,۶۲	۱,۲۸	۰,۱۵
۵	البرز	۱,۴۶	۰,۰۲	۱,۴۵	۱۸۳,۸۲	۳۹,۹۸	۰,۳۱	۱,۲۰	۰,۰۳
۶	ایلام	۲,۹۰	۰,۰۰	۱,۲۴	۰,۰۰	۰,۱۲	۰,۰۰	۰,۱۲	۰,۰۰
۷	بوشهر	۲,۵۳	۰,۰۰	۱۴,۹۸	۰,۰۰	۰,۰۰	۰,۰۰	۰,۱۳	۰,۰۰
۸	تهران	۱,۴۵	۰,۱۱	۴۵,۸۳	۲۶۸,۳۵	۱۳,۹۱	۸,۲۹	۱,۲۰	۱,۹۵
۹	چهارمحال و بختیاری	۱,۳۲	۰,۰۰	۲۷,۱۵	۱۰۶۲,۵۵	۰,۰۰	۰,۰۰	۱۰,۵۴	۰,۰۰
۱۰	خراسان جنوبی	۱,۰۲	۰,۰۰	۸,۶۴	۱۹۹,۷۹	۳۹,۴۹	۰,۰۰	۳,۶۵	۰,۲۵

۱۱	خراسان رضوی	۱,۶۳	۰,۱	۹,۹۲	۴۵,۳۶	۱,۲۶	۰,۴۸	۰,۰۷	...
۱۲	خراسان شمالی	۱,۴۶	۰,۰۳	۱۲,۰۲	۳۶۶,۱۳	۱,۸۷	۱,۱۷	۰,۰۸	...
۱۳	خوزستان	۳,۴۵
۱۴	زنجان	۱,۹۱	۰,۲۰	۰,۰۸	۲۰۶,۷۰	...	۲,۰۶	۱۱,۶۷	۰,۷۵
۱۵	سمنان	۲,۶۷	...	۲۶,۴۲	۸۴۸,۶۷	...	۲,۸۷	۲۱,۶۹	...
۱۶	سیستان و بلوچستان	۷,۳۷	...	۲۱,۲۱	۲۹۳,۸۲	۲,۷۳	...
۱۷	فارس	۳,۰۴	۰,۱۲	۰,۷۰	۱۵۴,۷۳	...	۸,۳۵	۷,۳۳	...
۱۸	قزوین	۱,۳۳	۰,۰۲	۱۸,۸۱	۰,۷۶	...	۰,۲۲
۱۹	قم	۱,۱۷	...	۳۴,۳۰	۷۱۹,۶۲
۲۰	کردستان	۱,۴۶	۰,۲۰	...	۳۶,۲۲	...	۶,۲۹	۰,۷۲	...
۲۱	کرمان	۳,۲۴	۰,۲۵	۱۵,۸۲	۴۰,۹۶	۰,۳۷	۱,۰۵	۴,۸۵	...
۲۲	کرمانشاه	۶,۱۴	...	۶۷
۲۳	کهگیلویه و بویر احمد	۱,۸۱	۰,۱۹	۱۱,۹۳
۲۴	گلستان	۲,۶۱	...	۲۳,۹۷	۱۰,۱۸	۷,۵۳	۰,۱۵
۲۵	گیلان	۸۵	۰,۱۱	۱۰,۳۳	۳۰,۴۶	...	۰,۴۰	۸۹	...
۲۶	لرستان	۳,۱۷	۰,۳۹	۱۲,۵۵	۰,۱۹	...
۲۷	مازندران	۲۵,۵۸	...	۱۰,۳۷	۱۰,۵۵	۵,۰۲	...
۲۸	مرکزی	۱,۴۳	...	۱۸,۱۶	۶۸,۷۲	...	۱۲,۹۲
۲۹	هرمزگان	۲,۲۵	۰,۰۲	۲۵,۳۲	۲۱۳,۰۹	۰,۰۹	۰,۰۹	۶,۷۹	...
۳۰	همدان	۸۶	۰,۰۳	...	۱۲۴,۲۱	۱۸,۹۹	۱۰,۴۱	۱,۶۸	۰,۰۵
۳۱	یزد	۱,۰۲	۰,۰۷	۱۴,۷۷	۶۱,۰۸	۲۷,۶۱	۰,۱۲	۵۶	...

منبع: محاسبات نگارندگان

جدول ۹- امتیاز نهایی شاخص‌ها (ادامه جدول ۸)

ردیف	استان	سرفت از اماکن دولتی	سرفت از منازل	سرفت از مغازه‌ها	سرفتی و تجاری صنعتی	سرفت از مراکز	سرفت اتومبیل	سرفت موتورسیکلت و دوچرخه	تصادفات درون شهری	تصادفات بیرون شهری
۱	آذربایجان شرقی	۲,۰۸	۳۱,۶۶	۵,۶۵	۱۷,۷۰	۴۲,۴۹	۱۴,۳۸	۲۶,۸۴	۲۲۲,۶۸	
۲	آذربایجان غربی	۱,۲۱	۲۶,۲۰	۶,۶۷	۰,۱۰	۱۵,۸۱	۱۰,۹۴	۲۲۴,۱۰	۱۴۷,۷۹	
۳	اردبیل	۲,۲۸	۲۷,۵۰	۷,۷۸	۱۰,۴۰	۲۸,۷۵	۵,۵۹	۱۴۹,۸۹	۱۱۶,۸۲	
۴	اصفهان	۴,۶۰	۸۵,۰۶	۱۹,۸۴	۰,۱۳	۶۴,۷۹	۶۵,۵۴	۴۲۰,۸۲	۹۸,۱۶	
۵	البرز	۲,۶۲	۱۰,۷۲	۵,۳۹	...	۳,۹۶	۷,۱۱	۵۵,۸۵	۴۲,۷۶	
۶	ایلام	۱۱,۴۸	۴۶,۹۹	۲۳,۶۴	...	۱۷,۳۶	۳,۱۶	۲۴۴,۷۳	۱۸۷,۳۶	
۷	بوشهر	۶,۹۹	۳۹,۴۱	۶,۰۷	۱۱,۵۰	۵,۹۷	۵۱,۰۱	۱۶۸,۱۵	۱۳۱,۹۲	
۸	تهران	۵,۰۰	۱۱۶,۷۵	۲۳,۹۱	۴,۱۴	۱۳۷,۹۵	۸۶,۶۷	۴۶۶,۸۵	۵۶,۶۸	
۹	چهارمحال و بختیاری	۲,۹۸	۳۳,۶۱	۶,۶۳	...	۱۰,۰۰	۱۹,۹۶	۷۹,۸۰	۸۸,۰۰	
۱۰	خراسان جنوبی	۵,۹۹	۴۶,۳۱	۵,۳۸	۳,۱۱	۵,۹۸	۲۵,۴۵	۱۹۸,۰۶	۱۷۴,۲۰	
۱۱	خراسان رضوی	۴,۸۶	۱۱۴,۳۷	۳۰,۷۵	۴,۶۳	۹۳,۲۸	۷۸,۵۸	۴۰۸,۳۲	۹۱,۱۸	

۱۴۸,۱۰	۱۸۳,۳۱	۳۶,۵۸	۷,۰۳	۰۰	۱۲,۰۹	۵۰,۰۸	۶,۵۲	خراسان شمالی	۱۲
۸۶,۶۱	۲۳۲,۵۰	۵۷,۴۰	۱۴,۵۸	۰۰۵	۱۴,۳۷	۷۸,۱۵	۵,۳۴	خوزستان	۱۳
۱۸۴,۱۵	۲۳۳,۷۰	۲۳,۴۱	۱۵,۵۹	۰۳۰	۵,۱۰	۳۲,۳۰	۲,۷۵	زنجان	۱۴
۳۲۰,۶۴	۳۶۰,۲۰	۸۳,۸۰	۹۹,۷۶	۰۴۰	۲۵,۷۱	۱۵۵,۰۹	۱۹,۰۱	سمنان	۱۵
۷۶,۸۱	۱۴۳,۵۵	۳۲,۵۶	۱۴,۰۷	۰۷۱	۱۴,۳۱	۴۳,۶۳	۱,۸۴	سیستان و بلوچستان	۱۶
۱۳۲,۶۳	۳۰۴,۲۰	۳۹,۴۴	۲۵,۳۹	۰۰۰	۶,۷۶	۳۸,۶۶	۲,۹۸	فارس	۱۷
۱۲۷,۵۲	۸۲,۷۵	۳۱,۴۳	۱۹,۲۱	۱,۹۲	۵,۹۲	۳۳,۸۸	۱,۰۳	قزوین	۱۸
۱۳۲,۳۱	۴۸۳,۴۵	۱۱۰,۹۵	۳۰,۴۳	۰۰۰	۱۰,۸۷	۵۷,۸۲	۲,۳۱	قم	۱۹
۱۸۰,۸۱	۵۸,۷۷	۱۱,۲۲	۱۸,۴۹	۰۰۰	۳,۵۲	۲۰,۷۱	۰,۹۱	کردستان	۲۰
۶۱,۵۸	۳۴۱,۷۲	۴۴,۸۱	۲۰,۶۰	۰۰۰	۱۳,۸۶	۶۵,۲۸	۵,۰۷	کرمان	۲۱
۱۸۸,۰۵	۱۷۰,۳۳	۱۴,۸۷	۶۵,۳۹	۱,۷۸	۱۲,۸۴	۱۱۵,۹۶	۲,۴۰	کرمانشاه	۲۲
۲۲۱,۸۲	۱۸۳,۷۹	۲۵,۸۵	۹,۶۹	۲۴,۸۵	۱۳,۵۴	۵۸,۰۰	۷,۴۴	کهگیلویه و بویر احمد	۲۳
۱۱۴,۳۲	۱۷۶,۴۷	۴۵,۹۴	۱۰,۶۸	۰۰۰	۱۲,۰۱	۴۳,۱۷	۶,۳۷	گلستان	۲۴
۲۱۸,۹۴	۱۵۶,۹۱	۲۲,۹۵	۱۰,۸۳	۰۰۲	۱۰,۰۲	۴۴,۹۲	۲,۱۹	گیلان	۲۵
۱۷۱,۸۳	۱۵۰,۲۳	۱۹,۲۷	۱۸,۵۱	۰۰۰	۱۲,۶۶	۶۱,۵۳	۱,۳۵	لرستان	۲۶
۱۲۲,۰۰	۱۱۲,۱۸	۲۱,۲۳	۱۴,۳۶	۰۰۰	۱۶,۵۵	۶۴,۳۸	۲,۳۱	مازندران	۲۷
۲۶۹,۹۰	۳۶۴,۵۶	۳۱,۶۰	۱۴,۰۴	۱۲,۸۷	۱۲,۴۱	۵۴,۱۵	۹,۷۱	مرکزی	۲۸
۱۱۷,۸۳	۱۰۰,۶۷	۵۸,۶۱	۸,۷۹	۰۰۰	۳,۶۶	۲۸,۳۷	۳,۳۴	هرمزگان	۲۹
۱۱۲,۸۷	۱۷۵,۴۶	۲۱,۵۵	۱۵,۷۴	۰۰۰	۳,۶۰	۲۶,۴۰	۰,۰۳	همدان	۳۰
۹۵,۸۰	۳۹۹,۰۶	۸۱,۸۸	۱۱,۸۷	۰۰۰	۵,۷۰	۳۷,۷۲	۳,۲۰	یزد	۳۱

منبع: محاسبات نگارندگان

و درنهایت، امتیاز هر استان در شاخص‌های امنیت اجتماعی مشخص شد. نتایج این محاسبات در جدول ۱۰ نشان داده شده است.

پس از ضرب کردن وزن هر کدام از شاخص‌ها در مقدار شاخص‌های امنیت اجتماعی هر استان در گام بعدی، امتیاز تمام شاخص‌های امنیت اجتماعی هر کدام از استان‌ها با هم جمع شد

جدول ۱۰- جدول امتیاز نامنی و رتبه نامنی استان‌ها در کشور

رتبه	نامنی در کشور	امتیاز نامنی	رتبه	نامنی در کشور	امتیاز نامنی	استان	رتبه	نامنی در کشور	امتیاز نامنی
۹	۷۲۴,۳۳	فارس	۱۷	۲۷	۴۲۸,۷۱	آذربایجان شرقی	۱		
۳۱	۳۲۴,۸	قزوین	۱۸	۱۶	۵۸۲,۲۸	آذربایجان غربی	۲		
۲	۱۵۸۳,۲۳	قم	۱۹	۱۳	۶۴۹,۰۴	اردبیل	۳		
۳۰	۳۳۹,۵۲	کردستان	۲۰	۵	۸۸۶,۴۴	اصفهان	۴		
۱۵	۶۱۹,۴۶	کرمان	۲۱	۲۹	۳۵۶,۶۸	البرز	۵		
۱۷	۵۷۸,۴۳	کرمانشاه	۲۲	۱۹	۵۶۷,۰۱	ایلام	۶		
۲۰	۵۵۸,۹۱	کهگیلویه و بویر احمد	۲۳	۲۶	۴۳۸,۶۶	بوشهر	۷		
۲۱	۵۴۳,۴	گلستان	۲۴	۴	۱۲۳۹,۰۴	تهران	۸		
۲۳	۵۰۹,۸۲	گیلان	۲۵	۳	۱۳۴۲,۵۴	چهارمحال و بختیاری	۹		
۲۵	۴۵۱,۶۸	لرستان	۲۶	۱۱	۷۱۷,۳۲	خراسان جنوبی	۱۰		
۲۸	۴۰۴,۵۳	مازندران	۲۷	۶	۸۸۴,۷	خراسان رضوی	۱۱		
۷	۸۷۰,۴۷	مرکزی	۲۸	۸	۸۲۶,۴۷	خراسان شمالی	۱۲		

۱۸	۴۶۸,۹۲	هرمزگان	۲۹	۲۴	۴۹۲,۴۵	خوزستان	۱۳
۲۲	۵۱۱,۸۸	همدان	۳۰	۱۰	۷۲۰,۶۷	زنجان	۱۴
۱۴	۶۴۰,۴۶	یزد	۳۱	۱	۱۹۶۶,۹۳	سمنان	۱۵
				۱۲	۶۵۲,۶۱	سیستان و بلوچستان	۱۶

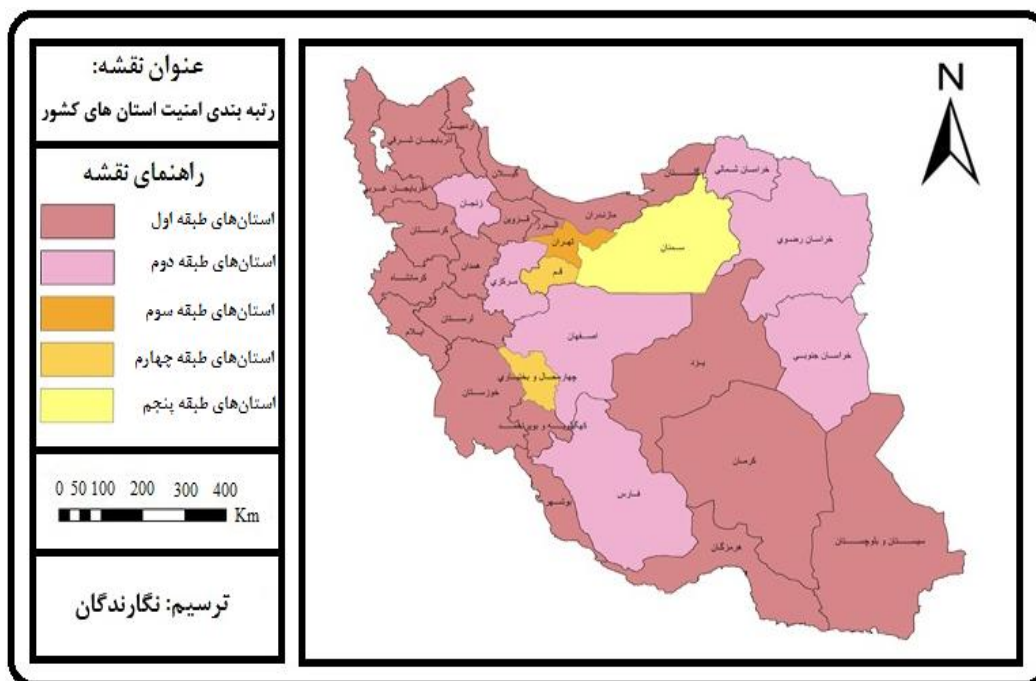
منبع: محاسبات نگارندگان

۳۲۴/۸) که دارای بالاترین سطح امنیت اجتماعی می‌باشند، استان‌های طبقه دوم (۹۸۱/۶ تا ۶۵۳/۲)، استان‌های طبقه سوم (۱۳۱۰ تا ۹۸۱/۶)، استان‌های طبقه چهارم (۱۶۳۸/۴ تا ۱۳۱۰) و استان‌های طبقه پنجم (۱۹۶۶/۹۳ تا ۱۶۳۸/۴) که دارای کم‌ترین سطح شاخص‌های امنیت اجتماعی در کشور می‌باشند. در نهایت برای گویاتر نشان دادن امنیت اجتماعی استان‌های گوناگون کشور، نتایج پژوهش در قالب فضایی و با استفاده از نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) در نقشه ۱ نشان داده شده است.

نتایج جدول بالا نشان می‌دهد که به ترتیب استان‌های قزوین، کردستان و البرز دارای بیش‌ترین امنیت اجتماعی هستند و در مقابل استان‌های سمنان، قم و چهارمحال و بختیاری دارای کم‌ترین امنیت اجتماعی هستند. برای سطح‌بندی کردن استان‌های کشور در ۵ طبقه برابر، بیش‌ترین امتیاز را که مربوط به استان سمنان بود منهای کم‌ترین امتیاز که مربوط به استان قزوین بود، شد و نتیجه این تفاضل بر ۵ تقسیم شد. فرمول این محاسبات در زیر نشان داده شده است.

$$\frac{X_{max}-X_{min}}{5} \Rightarrow \frac{1966/93-324/8}{5} = 328/4$$

برای خوشه‌بندی کردن، ابتدا هر کدام از دسته‌ها را با ۳۲۸/۴ جمع می‌کنیم که خواهیم داشت، استان‌های طبقه اول (۶۵۳/۲ تا

شکل ۳- نقشه پهنه‌بندی سطح امنیت اجتماعی استان‌های کشور

شهروندانشان تمام تدابیر لازم را در نظر داشته باشند. امنیت یکی از اساسی‌ترین چیزهایی است که انسان‌ها را به همدیگر نزدیک‌تر می‌کند موجب شکل‌گیری اجتماع و جامعه می‌شود. در صورت نبود امنیت جامعه از هم فرو می‌باشد و هر چه مرجح حاکم می‌شود. به عبارتی دیگر در صورت نبودن امنیت جامعه از تحرک مثبت بازمی‌ایستد و هر نوع تحرکی در آن نتایج مخربی به دنبال خواهد

نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادها

در تعریف امنیت اجتماعی می‌توان گفت امنیت اجتماعی توانایی جامعه برای حفظ هویت، منافع و ویژگی‌های اساسی خود در برابر شرایط متحول و تهدیدات و نیز توانایی ارتقای وضعیت اجتماعی به سمت ارزش‌ها و آرمان‌های جامعه است. مبرهن است که امنیت حق هر انسانی است و دولت‌ها باید برای تأمین امنیت

پژوهش آتی با استفاده از داده‌ها و شاخص‌های بیش‌تر به نتایج واقعی‌تر و بهتری دست‌یافت. درنهایت، نتایج پژوهش نشان داد که میزان امنیت اجتماعی در استان‌های گوناگون کشور متفاوت است. به گونه‌ای که از مجموع ۳۱ استان کشور، استان سمنان در یک خوشه؛ استان قم در یک خوشه؛ استان‌های چهارمحال و بختیاری و تهران در یک خوشه؛ استان‌های اصفهان، خراسان رضوی، خراسان جنوبی، خراسان شمالی، زنجان، مرکزی و فارس در یک خوشه و سایر استان‌ها نیز در یک خوشه قرار گرفتند. بنا بر نتایج به‌دست‌آمده، ضروری می‌نماید که مسئولان امر برای ایجاد امنیت پایدار در سراسر کشور برنامه داشته باشند تا بدین‌وسیله امنیت اجتماعی در تمام استان‌ها ایجاد شود. درنهایت، پیشنهادهایی برای ارتقا و پایداری امنیت اجتماعی به شرح زیر ارائه می‌شود.

- برخورد قانونی با افرادی که بر هم‌زنده‌ی نظم و امنیت اجتماعی در جامعه هستند مانند برخورد با فروشندگان مواد مخدر. - نظارت بیش‌تر پلیس و دستگاه‌های دولتی بر مکان‌هایی که آمار وقوع جرائم در آن‌ها بیش‌تر است.

- توزیع عادلانه امکانات و خدمات در استان‌های کشور و هم‌چنین، توجه هر بیش‌تر و بهتر به امکانات و خدمات در استان‌های محروم و ایجاد شرایط مناسب‌تر زندگی مانند ایجاد اشتغال پایدار که می‌تواند در کاهش جرائم و در نتیجه در افزایش امنیت اجتماعی مؤثر باشد.

- افزایش ارتقاء اعتماد متقابل مردم و مسئولان در جامعه که خود موجب همکاری بیش‌تر مردم با نهادهای مربوطه و در نهایت، منجر به کاهش جرم و افزایش احساس امنیت در جامعه می‌شود.

- اقدام به آموزش هرچه بیش‌تر و بهتر شهروندان در جهت مهیا کردن شرایط لازم برای افزایش امنیت.

- افزایش مشارکت اجتماعی در بین شهروندان و نهادهای گوناگون که می‌تواند عاملی در راستای ارتقای امنیت اجتماعی در جامعه باشد.

داشت. بنابراین، اهمیت این مقوله بر کسی پوشیده نیست و شرط لازم توسعه هر جامعه‌ای در هر زمینه‌ای می‌باشد. در این راستا پژوهشگران مقاله تلاش کردند که با توجه به شاخص‌هایی امنیت اجتماعی استان‌های کشور را تحلیل و ارزیابی کنند. بنابراین، هدف از این پژوهش مقایسه سطح امنیت اجتماعی در استان‌های گوناگون کشور بود که برای به سرانجام رساندن این مهم، از داده‌های خام موجود در سالنامه آماری سال ۱۳۹۴ که آخرین سالنامه آماری تاکنون است، بهره گرفته شد. برای انجام این پژوهش ابتدا با استفاده از شاخص‌های تعیین‌شده جهت سنجش امنیت اجتماعی و با مشورت از اساتید و متخصصان این حوزه و هم‌چنین، با توجه به داده‌های موجود و در دسترس در سایت مرکز آمار کشور و سالنامه آماری سال ۱۳۹۴ درنهایت، ۱۶ شاخص قتل عمد، قتل غیر عمد، مرگ‌های اتفاقی، ضرب و جرح و صدمه، تهدید، اجبار و اکراه، تظاهر به چاقوکشی، مسموم کردن عمدی، سرقت از اماکن دولتی، سرقت از منازل، سرقت از مغازه‌ها، سرقت از مراکز صنعتی و تجاری، سرقت اتومبیل، سرقت دوچرخه و موتورسیکلت، تصادفات درودن شهری و درنهایت تصادفات برون‌شهری انتخاب‌شده و مورد تحلیل و ارزیابی قرار گرفتند. پس از استخراج داده‌های موردنیاز، آمار مربوط به هر استان بر جمعیت آن استان تقسیم‌شده تا اثر جمعیت بر داده‌ها خنثی شود. در ادامه با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی و با استفاده از نظر ۱۲ متخصص به مقایسه زوجی شاخص‌ها پرداخته شد و درنهایت وزن هر شاخص مشخص شد. در پایان هم‌وزن هر شاخص در آمار هر استان ضرب شد تا رتبه هر استان در کشور مشخص شد. پس از تعیین رتبه اقدام به خوشه‌بندی گفته شد و درنهایت، استان‌ها در پنج خوشه طبقه‌بندی شدند و در سیستم اطلاعات جغرافیایی نتایج به‌صورت نقشه و در قالب فضایی نشان داده شد. از محدودیت‌هایی که در انجام این پژوهش موجود بود می‌توان به کمبود داده‌های موردنیاز و عدم دسترسی به داده‌های بهتر و بیش‌تر اشاره کرد لذا، در این پژوهش داده‌های موجود در سایت مرکز آمار و سالنامه آماری بهترین و کامل‌ترین منبع داده در این پژوهش انتخاب شد که می‌توان با در نظر گرفتن این موضوع در

References

- 1- Azkia, M., & Mokhtarpour, M. (2016). Assessing the effect of social values on the feeling of urban security (Case study: Tehran), *Studies of Urban Sociology*, Year 7, No. 21.
- 2- Aghaei, A. A., & Timurtash, H. (2010). Investigating the Relationship and Process of Social Injury and Social Security, *Encyclopedia*, No. 78.
- 3-Bashariyeh, H. (1995). *Revolution and Political Basij*, Tehran: Samat Publications.

- 4- Bozan, B. (2017). *People, Fear and Governments*, Translator: Mojtaba Attarzadeh, Tehran: Research Institute for Strategic Studies.
- 5- Biddle, P. N. (2016). *The Relationship between Social Trust and Sense of Social Security and Security, Social Order*, Volume 8, Number 1.
- 6- Pishgamami Fard, Z., Barzegarzadeh Zarendi, M., & Mousavi Shahidi, S. M. (2015). "Study of the position of social security

- sentiment indicators in rural settlements (Case study: Sakhtsar village)" *Social Security Studies*, No. 43.
- 7- Jafari, Kh., Mesgarzadeh, S., & Mirza Khani, M. (2018). Factors Affecting the Social Security of Tabriz Citizens, *Sociological Studies*, Vol. 10, No. 38.
- 8- Heidari, S. (2015). Factors of improving social security from the perspective of villagers, Case study: Meshkinshahr city, *Quarterly Journal of the Geographical Association of Iran*, 13, No. 47.
- 9- Dehkhoda, A. A. (1962). *Dehkhoda Dictionary*, Tehran: Publications of the Management and Planning Organization of the country.
- 10- Radfar, M. R., & Habibzadeh, A. (2018). Social factors affecting the feeling of social security, social order, year 10, number 2.
- 11- Rezaei, M., Mirsardo, T., & Rezaei, Z. (2017). "Study of the Relationship between Social Capital and Women's Social Security Emotions" *Social Order*, Vol. 9, No. 2.
- 12- Sarukhani, B., & Hashemnejad, F. (2011). A Study of the Relationship between Social Capital (Its Components) and the Sense of Social Security among the Youth of Sari, *Quarterly Journal of Sociology of Youth Studies*, Second Year, No. 2.
- 13- Shams Al-Dini, A., Ahmadianfard, K., & Massoud Kavousi, I. (2017). Investigation of the situation of security against theft and identification of its determinants in rural settlements of Ravansar city, regional planning for the year 7, No. 27.
- 14- Sheikhandi, D. (1994). *Sociology of Deviations*, Tehran: Marandiz Publications.
- 15- Salehi, I. (2008). *Environmental Characteristics of Safe Urban Spaces*, Tehran: Urban Planning and Architecture Study and Research Center.
- 16- Zabetian, E., Bamanian, M. R., & Rafieian, M. (2010). A Study of the Planning Application of Urban Spaces Effective on Increasing Women's Security, Case Study: Central Tehran, *Social Sciences Quarterly*, No. 48.
- 17- Farhadikhah, H., Seyed Alipour, S. Kh., Ziari, K., Andarz, O. (2019). A Study of the Relationship between Social Capital and the Sense of Security in the Weak Tissue, *Social Discipline*, Vol. 11, No. 3.
- 18- Qaraei, F., Rad Jahanbani, N., & Rashidpour, N. (2010). A Study and Measurement of Security Sense in Different Urban Areas Case Study: Areas 2 and 11 of Tehran, *Armanshahr Magazine*, No. 4.
- 19- Kanoni, R., Imani, B., Habibzadeh, A., Moslemi, A. (2015). Measuring the feeling of security in urban areas (Case study: Ardabil city), *Journal of Disciplinary Geography*, Third Year, No. 10.
- 20- Kalantari, Kh. (2008). *Data Processing and Analysis in Socio-Economic Research*, Tehran: Farhang Saba Publications.
- 21- Karimaei, A., Moradian, M. & Abbasi, A. (2010). The role of law enforcement in ensuring social security, *Quarterly Journal of Law Enforcement Science*, Volume 2, Number 12.
- 22- Giddens, A. (1998). *Consequences of Modernity*, translated by Mohsen Thalasi, Tehran: Markaz Publishing.
- 23- Mohammadi, A., Amiri, Y., & Jobar, M. (2014). Prioritization of the status of social security indicators and ranking of the country's provinces in terms of social security level using gray relationship analysis method, *Social Discipline Quarterly*, Volume 6, Number 3.
- 24- Mahmoudi Janaki, F. (1997). Security and Insecurity from the Perspective of Criminal Policy, *Journal of Legal Perspectives*, No. 8.
- 25- Statistics Center of Iran (2015). *Statistical Yearbook of the country*.
- 26- Maleki Nezamabad, R., & Khodaei, A. (2016). A Study of Social Security Indicators in the Cities of West Azerbaijan Province, *Journal of Disciplinary Geography*, Volume 4, Number 15.
- 27- Maleki, Yadollah (2016), City and Social Security from the Perspective of Religious Teachings, *Quarterly Journal of Environmental Management*, Volume 9, Number 33.
- 28- Monam, M. R., & Zarabian, F. (2011). The effect of green space design on the margins of intra-urban roads in creating a sense of security, case study: Greater Hemmat Road, *Quarterly Journal of Environmental Management*, Volume 5, Number 16.
- 29- Mousavi, M. N., Visian, M., Mohammadi Hamidi, S., & Asghari, M. (2014). Sense of security in urban spaces, Case: Sarakhs city, *Geography (Quarterly Journal of the Iranian Geographical Association)*, 13, No. 45.
- 30- Mirlatafi, M. R., Alavi Zadeh, S. A. M., & Hedayati Amin, Kh. (2015), A Study of Social Cohesion in Preserving Border Security with Emphasis on Ethnic-Religious Diversity, Case Study: Zabol County, *Regional Planning*, Volume 5, Number 19.

31- Nayebi, H., Khademi, A., Rashnoudi, B., & Amiri, R. (2013), A Study of the Status of Social Security among the Youth of Tehran ”, Social Sciences Quarterly, Islamic Azad University, Shushtar Branch, No. 21.

32-Navidnia, M. (2010). Citizens' Security Priority in Different Areas of Tehran, Quarterly Journal of Human Geography, Volume 2, Number 2.

33- Hezar Jaribi, J., Keshvari Charami, M., Farooqi, E., & Moghaddam, A. (2014). A Study of Social Security and Factors Affecting It, Case Study: Tehran, Quarterly Journal of Welfare and Social Development Planning, No. 1.

34- Yazdani, E. & Sadeghi, Z. (2010). Social Security and its Impact on National Security of Iran, Cultural Engineering Monthly, No. 4.